Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►B **EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 767/2009,**

annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009,

rehun markkinoille saattamisesta ja käytöstä, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1831/2003 muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 79/373/ETY, komission direktiivin 80/511/ETY, neuvoston direktiivien 82/471/ETY, 83/228/ETY, 93/74/ETY, 93/113/EY ja 96/25/EY ja komission päätöksen 2004/217/EY kumoamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(EUVL L 229, 1.9.2009, s. 1)

Muutettu:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►M1	Komission asetus (EU) N:o 568/2010, annettu 29 päivänä kesäkuuta 2010	L 163	30	30.6.2010
►M2	Komission asetus (EU) N:o 939/2010, annettu 20 päivänä lokakuuta 2010	L 277	4	21.10.2010

▼B

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 767/2009,

annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009,

rehun markkinoille saattamisesta ja käytöstä, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1831/2003 muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 79/373/ETY, komission direktiivin 80/511/ETY, neuvoston direktiivien 82/471/ETY, 83/228/ETY, 93/74/ETY, 93/113/EY ja 96/25/EY ja komission päätöksen 2004/217/EY kumoamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan ja 152 artiklan 4 kohdan b alakohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([1]),

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ([2]),

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Kuten elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä 28 päivänä tammikuuta 2002 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 178/2002 ([3]) vahvistetaan, ihmisten ja eläinten terveyden suojelun korkeaan tasoon pyrkiminen on eräs elintarvikelainsäädännön perustavoitteista. Kyseisessä asetuksessa vahvistetaan myös ”pellolta pöytään” -periaate, jonka mukaan rehulla on herkkä asema elintarvikeketjun alkupäässä. Kansanterveyden suojelun korkean tason varmistaminen on eräs tämän asetuksen perustavoitteista.

(2) Rehutuotanto on Euroopan maataloustuotannon kannalta tärkeä kohde sikäli, että suurin osa rehutuotantoon käytetyistä raaka-aineista koostuu Euroopan yhteisön perustamissopimuksen liitteessä I luetteloiduista maataloustuotteista. Rehu on lisäksi olennaisen tärkeää yhteisön viidelle miljoonalle kotieläintuottajalle, sillä se on merkittävin kustannustekijä.

([1]) EUVL C 77, 31.3.2009, s. 84.
([2]) Euroopan parlamentin lausunto, annettu 5. helmikuuta 2009 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 22. kesäkuuta 2009.
([3]) EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1.

▼B

(3) Rehu voi olla rehuaineen, rehuseoksen, rehun lisäaineen, esiseoksen tai lääkerehun muodossa. Rehun lisäaineiden kaupan pitämistä koskevat edellytykset vahvistetaan eläinten ruokinnassa käytettävistä lisäaineista 22 päivänä syyskuuta 2003 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1831/2003 ([1]) ja lääkkeitä sisältävän rehun kaupan pitämistä koskevat säännöt lääkkeitä sisältävien rehujen valmistusta, markkinoille saattamista ja käyttöä koskevista vaatimuksista yhteisössä 26 päivänä maaliskuuta 1990 annetussa neuvoston direktiivissä 90/167/ETY ([2]).

(4) Rehuaineen ja rehuseosten, lemmikkieläinten ruoka mukaan luettuna, liikkuvuutta ja käyttöä koskeva nykyinen lainsäädäntö eli rehuseosten liikkuvuudesta 2 päivänä huhtikuuta 1979 annettu neuvoston direktiivi 79/373/ETY ([3]), erityisravinnoksi tarkoitetuista rehuista (erikoisruokavalioon kuuluva rehu) 13 päivänä syyskuuta 1993 annettu neuvoston direktiivi 93/74/ETY ([4]), rehuaineiden liikkuvuudesta ja käytöstä 29 päivänä huhtikuuta 1996 annettu neuvoston direktiivi 96/25/EY ([5]) sekä tietyistä eläinten ruokinnassa käytettävistä tuotteista (bioproteiinit) 30 päivänä kesäkuuta 1982 annettu neuvoston direktiivi 82/471/ETY ([6]) on tarpeen saattaa ajan tasalle ja korvata yhdellä asetuksella. Selkeyden vuoksi olisi kumottava ohjeista eläinten ruokinnassa käytettävien tiettyjen tuotteiden arvioimiseksi 18 päivänä huhtikuuta 1983 annettu neuvoston direktiivi 83/228/ETY ([7]) sekä rehuseosten markkinoille saattamisen sallimisesta tietyissä tapauksissa sulkemattomissa pakkauksissa tai säiliöissä 2 päivänä toukokuuta 1980 annettu komission direktiivi 80/511/ETY ([8]).

(5) Direktiivin 79/373/ETY kumoamisesta tällä asetuksella johtuu, että myös rehuissa olevien entsyymien, mikro-organismien ja niistä saatavien valmisteiden käytöstä ja kaupan pitämisestä 14 päivänä joulukuuta 1993 annettu neuvoston direktiivi 93/113/EY ([9]) olisi kumottava. Ottaen huomioon direktiivin 79/373/ETY kumoamisen ja sen, että tämä asetus sisältää lisäaineita sisältävien rehujen merkintöjä koskevat säännöt, kumotaan myös rehujen lisäaineista 23 päivänä marraskuuta 1970 annetun neuvoston direktiivin 70/524/ETY ([10]) 16 artikla, joka pysyi voimassa sen jälkeen kun direktiivi 70/524/ETY kumottiin asetuksella (EY) N:o 1831/2003.

([1]) EUVL L 268, 18.10.2003, s. 29.
([2]) EYVL L 92, 7.4.1990, s. 42.
([3]) EYVL L 86, 6.4.1979, s. 30.
([4]) EYVL L 237, 22.9.1993, s. 23.
([5]) EYVL L 125, 23.5.1996, s. 35.
([6]) EYVL L 213, 21.7.1982, s. 8.
([7]) EYVL L 126, 13.5.1983, s. 23.
([8]) EYVL L 126, 21.5.1980, s. 14.
([9]) EYVL L 334, 31.12.1993, s. 17.
([10]) EYVL L 270, 14.12.1970, s. 1.

▼B

(6) Rehun määritelmään ei sisälly vesi, toisin kuin asetuksen (EY) N:o 178/2002 mukaiseen elintarvikkeiden määritelmään. Lisäksi, koska vettä ei pidetä kaupan eläinten ruokintaan tarkoitettuna, tähän asetukseen ei pitäisi sisältyä veden käyttämistä eläinten ruokinnassa koskevia edellytyksiä. Sitä olisi kuitenkin sovellettava rehuihin, jotka annetaan vedessä. Toisaalta rehuyritysten veden käyttö kuuluu rehuhygieniaa koskevista vaatimuksista 12 päivänä tammikuuta 2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 183/2005 ([1]) soveltamisalaan; kyseisessä asetuksessa edellytetään, että käytetään puhdasta vettä mahdollisesti vaarallisen saastumisen estämiseksi aina, kun se on tarpeen, ja että rehunvalmistuksessa käytetyn veden on oltava sopivanlaatuista.

(7) Ottaen huomioon rehu- ja elintarvikeketjun saastumisriskin on asianmukaista, että tätä asetusta sovelletaan sekä elintarviketuotantoeläinten että muiden kuin elintarviketuotantoeläinten, luonnonvaraiset eläimet mukaan luettuina, rehuun.

(8) Muiden kuin elintarviketuotantoeläinten rehuun olisi sovellettava asetuksessa (EY) N:o 178/2002 ja asetuksessa (EY) N:o 183/2005 säädettyjä rehualan toimijoiden velvollisuuksia soveltuvin osin.

(9) Noudattaakseen tämän asetuksen säännöksiä jäsenvaltioiden olisi suoritettava virallista valvontaa, josta säädetään rehu- ja elintarvikelainsäädännön sekä eläinten terveyttä ja hyvinvointia koskevien sääntöjen mukaisuuden varmistamiseksi suoritetusta virallisesta valvonnasta 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 882/2004 ([2]). Valvonnan olisi katettava pakollisten merkintöjen lisäksi myös vapaaehtoisesti merkittävät tiedot. Jotta koostumusta koskevia tietoja voitaisiin valvoa, olisi määritettävä sallitut poikkeamat merkityistä arvoista.

(10) Rehuturvallisuuteen liittyvää riskinhallintaa varten luettelo niistä aineista, joiden markkinoille saattaminen ja käyttö eläinten ravinnoksi on komission päätöksen 2004/217/EY ([3]) mukaisesti kielletty, sekä luettelo niistä aineista, joiden markkinoille saattamista eläinten ravinnoksi on rajoitettu, olisi sisällytettävä tämän asetuksen liitteeseen. Tällaisen liitteen olemassaoloa ei saisi kuitenkaan tulkita siten, että kaikkia luetteloon kuulumattomia tuotteita voitaisiin sellaisinaan pitää turvallisina.

([1]) EUVL L 35, 8.2.2005, s. 1.
([2]) EUVL L 165, 30.4.2004, s. 1.
([3]) EUVL L 67, 5.3.2004, s. 31.

▼B

(11) Eron tekeminen rehuaineiden, rehun lisäaineiden ja muiden tuotteiden kuten eläinlääkkeiden välille vaikuttaa markkinoille saattamista koskeviin edellytyksiin. Rehuaineita käytetään pääasiassa eläinten tarpeista kuten energian, ravintoaineiden, kivennäisaineiden tai ravintokuitujen saannista huolehtimiseen. Ne eivät yleensä ole kemiallisesti tarkkaan määriteltyjä, tärkeimpiä ravintoaineita lukuun ottamatta. Vaikutukset, jotka voidaan osoittaa tieteellisen arvioinnin perusteella ja jotka on varattu rehun lisäaineille tai eläinlääkkeille, olisi jätettävä rehuaineiden objektiivisten käyttötarkoitusten ulkopuolelle. Näin ollen on tarkoituksenmukaista laatia neuvoa-antavat ohjeet, joiden avulla nämä erityyppiset tuotteet voidaan erottaa toisistaan. Asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa komission olisi voitava selventää, pidetäänkö tuotetta tässä asetuksessa tarkoitettuna rehuna.

(12) Direktiivissä 79/373/ETY täydennysrehuille annettu määritelmä johti soveltamista koskeviin ongelmiin useissa jäsenvaltioissa. Asetuksen (EY) N:o 183/2005 soveltamiseksi on tarpeen selventää täydennysrehujen ja esiseosten välistä eroa.

(13) Jotta lainsäädännön yhdenmukainen soveltaminen olisi mahdollista, rehuaineet ja täydennysrehu eivät saisi sisältää lisäaineita yli tietyn tason. Väkevämpiä rehuja, kuten kivennäisaineita sisältäviä nuolukiviä, voidaan kuitenkin käyttää suoraan ruokintaan, jos koostumus tyydyttää erityisen ravitsemuksellisen tarkoituksen kulloistakin käyttötarkoitusta varten. Tällaisen rehun käyttöä koskevat edellytykset on esitettävä merkinnöissä sen varmistamiseksi, että päiväannoksissa noudatetaan lisäaineiden pitoisuusvaatimuksia.

(14) Direktiivillä 82/471/ETY pyrittiin parantamaan suorana ja epäsuorana valkuaislähteenä käytettävien rehujen saantia yhteisössä. Direktiivissä vaaditaan hyväksyntä kaikkien mahdollisten bioproteiinien osalta ennen markkinoille saattamista. Kuitenkin ainoastaan muutama uusi hyväksyntä on myönnetty, ja runsaasti valkuaista sisältävästä rehusta on yhä selvästi puute. Yleinen vaatimus hyväksynnästä ennen markkinoille saattamista osoittautui näin ollen esteeksi, ja turvallisuusriskit puolestaan voidaan välttää kieltämällä riskituotteet markkinavalvonnan perusteella. Tapauksissa, joissa bioproteiinin riskinarvioinnin tulos oli tai on kielteinen, sen liikkuvuus tai käyttö olisi kiellettävä. Näin ollen bioproteiinien markkinoille saattamista varten tarvittavaa yleistä hyväksyntää koskeva erityisvaatimus olisi poistettava, niin että kyseisten tuotteiden turvallisuutta koskeva järjestelmä on sama kuin kaikkien muidenkin rehuaineiden. Tiettyjen bioproteiinien nykyisiä rajoituksia tai kieltoja ei tulisi muuttaa.

▼B

(15) Erityisravinnoksi tarkoitettujen rehujen käyttötarkoitusten luettelosta 5 päivänä maaliskuuta 2008 annetulla komission direktiivillä 2008/38/EY ([1]) täytäntöön pannut direktiivin 93/74/ETY säännökset ovat osoittautuneet toimiviksi. Laadittu käyttötarkoitusluettelo olisi näin ollen säilytettävä ja tässä asetuksessa olisi säädettävä sen ajantasaistamisesta. Erityisesti Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaista olisi kuultava kyseisen rehun tehokkuudesta ja turvallisuudesta silloin, kun käytettävissä olevan tieteellisen ja teknisen tiedon perusteella on syytä olettaa, että tietyn rehun käyttö ei ehkä vastaa tarkoitettuihin erityisiin ravitsemuksellisiin tarpeisiin tai vaikuttaa haitallisesti eläinten terveyteen, ihmisten terveyteen, ympäristöön tai eläinten hyvinvointiin.

(16) Tieteellisen näytön olisi oltava rehuja koskevien väitteiden käytön tärkein lähtökohta, ja väitteitä käyttävien rehualan toimijoiden olisi perusteltava ne. Väite olisi näytettävä tieteellisesti toteen ottamalla huomioon kaikki saatavilla olevat tieteelliset tiedot ja arvioimalla todistusaineistoa.

(17) Merkinnät helpottavat lainsäädännön noudattamisen seurantaa, jäljitettävyyttä ja valvontaa. Lisäksi ostajien olisi saatava merkinnöistä tiedot, joiden perusteella he voivat tehdä tarpeisiinsa parhaiten sopivat valinnat, ja merkintöjen olisi oltava johdonmukaisia, yhtenäisiä, avoimia ja ymmärrettäviä. Koska ostajat, etenkin kotieläintuottajat, eivät tee valintojaan pelkästään myyntipisteissä, joissa rehupakkaukset ovat heidän nähtävillään, merkintätietoja koskevia vaatimuksia olisi sovellettava merkintöjen lisäksi myös muuhun myyjän ja ostajan väliseen viestintään. Lisäksi näitä periaatteita olisi sovellettava myös rehun esillepanossa ja mainonnassa.

(18) Merkinnöillä annetaan pakollisia ja vapaaehtoisia tietoja. Sekä rehuaineiden että rehuseosten merkintöjä koskevien yleisvaatimusten ja erityisvaatimusten, ja erikoisruokavalioon kuuluvien rehujen, saastuneiden aineiden ja lemmikkieläinten ruokien tapauksessa myös lisätietojen, olisi oltava pakollisia tietoja.

(19) Rehuaineiden valmistusprosessista ja valmistuksen apuaineista johtuvien kemiallisten epäpuhtauksien osalta nykyinen tilanne on epätyydyttävä. Rehujen turvallisuuden ja sitä kautta kansanterveyden suojelun korkean tason varmistamiseksi sekä avoimuuden parantamiseksi olisi säädettävä tällaisten kemiallisten epäpuhtauksien sallituista raja-arvoista asetuksessa (EY) N:o 183/2005 tarkoitettujen hyvien käytäntöjen mukaisesti.

([1]) EUVL L 62, 6.3.2008, s. 9.

▼B

(20) Nykyinen periaate, jonka mukaan ainoastaan tietyt rehun lisäaineet on merkittävä, kun niitä käytetään rehuaineissa ja rehuseoksissa, on osoittautunut toimivaksi. Ajan tasalle saattamista ja nykyaikaistamista tarvitaan kuitenkin sekä asetukseen (EY) N:o 1831/2003 perustuvan luokittelun vuoksi että siksi, että jotkin lisäaineiden merkinnät saattaisivat hämmentää etenkin lemmikkieläinten omistajia.

(21) Hullun lehmän tautia (spongiforminen enkefalopatia, BSE) koskeneen kriisin sekä dioksiinikriisin jälkeen vuonna 2002 otettiin rehuseosten liikkuvuudesta annetun neuvoston direktiivin 79/373/ETY muuttamisesta 28 päivänä tammikuuta 2002 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2002/2/EY ([1]) Euroopan parlamentin aloitteesta käyttöön velvollisuus ilmoittaa kaikkien rehuseoksiin lisättyjen rehuaineiden painoprosentti. Elintarvike- ja rehuturvallisuus on lisäksi parantunut merkittävästi asetusten (EY) N:o 178/2002 ja (EY) N:o 183/2005 sekä niitä koskevien täytäntöönpanotoimenpiteiden ansiosta. Näitä toimenpiteitä ovat erityisesti keskittyminen rehu- ja elintarvikealan toimijoiden vastuuseen, parannettu jäljitettävyysjärjestelmä, vaara-analyysin ja kriittisten valvontapisteiden (HACCP) järjestelmän periaatteiden soveltaminen rehuyrityksissä sekä hyvän hygieniakäytännön ohjeiston laatiminen rehuyrityksiä varten. Tästä myönteisestä kehityksestä on saatu näyttöä elintarvikkeita ja rehuja koskevaan nopeaan hälytysjärjestelmään (RASFF) tehtyjen ilmoitusten perusteella, ja velvollisuus ilmoittaa kaikkien rehuseoksiin lisättyjen rehuaineiden painoprosentti merkinnöissä ei ole enää tarpeen rehujen turvallisuuden ja sitä kautta kansanterveyden suojelun korkean tason varmistamiseksi. Tarkat prosenttiluvut voidaan kuitenkin ilmoittaa vapaaehtoisesti riittävien tietojen toimittamiseksi ostajille. Lisäksi, kun otetaan huomioon, että toimivaltaiset viranomaiset saavat tiedot elintarviketuotantoeläimille tarkoitettuun rehuseokseen lisättyjen rehuaineiden tarkoista painoprosenteista, niiden olisi voitava toimittaa ostajille lisätietoja ihmisten ja eläinten terveyteen tai ympäristöön liittyvissä kiireellisissä tapauksissa ja teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen varmistamisesta 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/48/EY ([2]) mukaisesti.

(22) Jotta varmistetaan, että ostajat saavat asianmukaiset tiedot eikä heitä johdeta harhaan, täsmällisen painoprosentin ilmoittamista olisi kuitenkin edellytettävä tapauksissa, joissa tietty rehuaine tuodaan korostetusti esille rehuseoksen merkinnöissä.

(23) Rehuseokseen sisältyvien rehuaineiden ilmoittaminen alenevassa painojärjestyksessä antaa joka tapauksessa hyödyllistä tietoa koostumuksesta. Tietyissä tapauksissa, joissa valmistajalla ei ole velvollisuutta merkitä tietoja, ostajan olisi voitava pyytää lisätietoja. Tässä tapauksessa olisi säilytettävä ± 15 prosentin marginaali ilmoitetusta arvosta.

([1]) EUVL L 63, 6.3.2002, s. 23.
([2]) EUVL L 157, 30.4.2004, s. 45.

▼B

(24) Olisi suojattava valmistajien teollis- ja tekijänoikeuksia. Teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen varmistamiseksi on sovellettava direktiiviä 2004/48/EY. Olisi myös tunnustettava, että rehuseosten määrällinen koostumus, toisin kuin niihin sisältyvien rehuaineiden nimet, voidaan tietyin ehdoin katsoa suojeltavaksi luottamukselliseksi tiedoksi.

(25) Haitallisista aineista eläinten rehuissa 7 päivänä toukokuuta 2002 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2002/32/EY ([1]) ei sovelleta liian suuria määriä haitallista ainetta sisältävien rehujen merkitsemiseen. Näin ollen olisi annettava säännökset riittävien merkintöjen varmistamiseksi ja kyseisen direktiivin 5 artiklassa tarkoitetun laimennuskiellon panemiseksi täytäntöön asianmukaisesti siihen saakka kun tällaiset saastuneet aineet on puhdistettu asetuksen (EY) N:o 183/2005 10 artiklan 2 tai 3 kohdan mukaisesti hyväksytyssä puhdistuskäsittelylaitoksessa.

(26) Olisi säädettävä poikkeuksista yleisiin merkintävaatimuksiin silloin, kun kyseisten vaatimusten soveltaminen ei ole välttämätöntä ihmisten tai eläinten terveyden tai kuluttajien etujen suojelemiseksi ja kun soveltamisesta aiheutuisi tarpeetonta rasitetta merkinnöistä vastaavalle valmistajalle tai rehualan toimijoille. Saadun kokemuksen perusteella poikkeuksista olisi säädettävä erityisesti viljelijän toiselle viljelijälle tämän tilalla käytettäväksi toimittaman rehun, pienten määrien, enintään kolmesta rehuaineesta koostuvien rehuseosten ja kokonaisista kasvin jyvistä, siemenistä tai hedelmistä tehtyjen seosten osalta.

(27) Yleensä rehuseokset olisi pidettävä kaupan suljetuissa säiliöissä, mutta tarkoituksenmukaisista poikkeuksista olisi säädettävä silloin, kun kyseisen vaatimuksen soveltaminen ei ole välttämätöntä ihmisten tai eläinten terveyden tai kuluttajien etujen suojelemiseksi ja kun soveltamisesta aiheutuisi tarpeetonta rasitetta rehualan toimijoille.

(28) Direktiivin 96/25/EY liitteessä olevassa B osassa ja direktiivin 82/471/ETY liitteen sarakkeissa 2–4 on luettelot tiettyjen rehuaineiden nimistä, kuvauksista ja merkintämääräyksistä. Luettelot helpottavat valmistajan ja ostajan välistä tiedonvaihtoa tuotteen ominaisuuksista. Kokemukset, joita on saatu sidosryhmien kannustamisesta yhteisön ohjeiksi koottujen vapaaehtoisten normien laadintaan rehuhygienian alalla, ovat olleet kaikin puolin myönteisiä. Jos sidosryhmät laatisivat kattavammat luettelot, voitaisiin saada joustavammat ja paremmin käyttäjien tietotarpeita vastaavat kuin siinä tapauksessa, että ne laatii lainsäätäjä. Sidosryhmät voivat päättää, kuinka paljon ne näkevät vaivaa sen mukaan, miten tärkeä rehuaineluettelo niille on. Näin ollen vaikuttaa siltä, että on syytä laatia ei-tyhjentävä rehuaineluettelo, jota rehualan toimijat voivat käyttää vapaaehtoisesti, lukuun ottamatta rehuaineen nimen käyttöä.

([1]) EYVL L 140, 30.5.2002, s. 10.

▼B

(29) Direktiivin 96/25/EY liitteessä olevassa B osassa ja direktiivin 82/471/ETY liitteen sarakkeissa 2–4 olevien rehuaineluetteloiden olisi muodostettava yhteisön rehuaineluettelon alkuperäisversio. Sidosryhmät täydentäisivät aloitteestaan tätä alkuperäisversiota omien etunäkökohtiensa mukaisesti, myös lisäämällä siihen uusia rehuaineita.

(30) Avoimuuden vuoksi on tarkoituksenmukaista, että rehuaineesta, jota ei mainita luettelossa, ilmoitetaan sidosryhmien edustajille heti kun tällainen rehuaine saatetaan markkinoille ensimmäisen kerran.

(31) Nykyisillä merkinnöillä tuetaan kilpailuun perustuvaa markkinaympäristöä, jossa aktiiviset, tehokkaat ja innovatiiviset toimijat voivat käyttää merkintöjä hyvin hyödykseen tuotteidensa myynnissä. Sekä karjan rehun kauppaan liittyvissä yritysten välisissä suhteissa että lemmikkieläinten ruuan valmistajien ja ostajien välisissä suhteissa voitaisiin saavuttaa nykyisille merkinnöille asetetut tavoitteet antamalla kyseisiä kahta alaa koskevat hyvää merkitsemiskäytäntöä koskevat ohjeet. Ohjeisiin perustuvien merkintöjen tulisi olla sellaisia, että ostaja voi niiden perusteella tehdä tietoon perustuvia valintoja. Niiden olisi myös annettava merkinnöistä vastaavalle henkilölle tärkeää ohjeistusta merkintöjen eri osista. Niissä voitaisiin selventää vapaaehtoisia merkintöjä koskevia säännöksiä tai pakollisten merkintöjen esittämistapaa. Ohjeiden noudattamisen tulisi olla vapaaehtoista lukuun ottamatta tapauksia, joissa ohjeiden käyttö on mainittu merkinnöissä.

(32) Kaikkien asianomaisten osapuolten osallistuminen on ratkaisevan tärkeää yhteisön luettelon ja hyvää merkitsemiskäytäntöä koskevien ohjeiden laadun ja tarkoituksenmukaisuuden varmistamiseksi. Käyttäjien etu on otettava huomioon, jotta heidän oikeutensa asianmukaisiin tietoihin toteutuisi paremmin. Komissio voi varmistaa sen hyväksymällä luettelon ja ohjeet edellyttäen, että niiden sisältöä voidaan soveltaa käytäntöön ja että ne soveltuvat tämän asetuksen tavoitteiden saavuttamiseen.

(33) Jäsenvaltioiden olisi annettava säännökset tämän asetuksen säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että ne pannaan täytäntöön. Näiden seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhtaisia ja varoittavia.

(34) Siirtymäaika on tarpeen erityisesti sellaisen rehun osalta, jolla on erityinen ravitsemuksellinen tarkoitus, sekä valmistusprosessista ja valmistuksen apuaineista johtuvien kemiallisten epäpuhtauksien määrän osalta. Olisi otettava huomioon myös nykyisten varastojen markkinointi niiden loppumiseen saakka. Lisäksi saattaa olla asianmukaista määritellä ehdot, joiden mukaan rehu voidaan merkitä tämän asetuksen mukaisesti ennen sen soveltamispäivää.

▼B

(35) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitetta, joka on rehun markkinoille saattamisen ja käytön edellytysten yhdenmukaistaminen rehuturvallisuuden ja siten myös kansanterveyden suojelun korkean tason varmistamiseksi sekä riittävien tietojen antamiseksi käyttäjille ja kuluttajille ja sisämarkkinoiden tehokkaan toiminnan lujittamiseksi, vaan se voidaan saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.

(36) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ([1]) mukaisesti.

(37) Komissiolle olisi erityisesti siirrettävä toimivalta tarkistaa niiden tuotteiden luetteloa, joiden käyttö rehuna on rajoitettua tai kiellettyä, hyväksyä erityisravinnoksi tarkoitettu rehu, laatia luettelo muille kuin elintarviketuotantoeläimille tarkoitettujen rehuaineiden ryhmistä turkiseläimiä lukuun ottamatta, hyväksyä luetteloon tarkistuksia, joissa määritetään kemiallisten epäpuhtauksien enimmäismäärä, kasvitieteellinen puhtaus, tai kosteuspitoisuus tai pakollisen ilmoituksen korvaavat tiedot liitteiden mukauttamiseksi tieteellisen ja teknisen kehityksen perusteella sekä siirtymäkauden toimien hyväksymiseksi. Koska nämä toimenpiteet ovat laajakantoisia ja niiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia, myös täydentämällä sitä uusilla muilla kuin keskeisillä osilla, ne on hyväksyttävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettyä valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

(38) Valvonnan käsittävään sääntelymenettelyyn tavallisesti sovellettavia määräaikoja olisi tehokkuussyistä lyhennettävä hyväksyttäessä päivityksiä käyttötarkoitusluetteloon. Kun valvonnan käsittävään sääntelymenettelyyn tavallisesti sovellettavia määräaikoja ei erittäin kiireellisessä tapauksessa voida noudattaa, komission olisi voitava soveltaa päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 6 kohdassa säädettyä kiireellistä menettelyä, kun on kyse sellaisia aineita koskevan luettelon muuttamisesta, joiden markkinoille saattamista tai käyttöä eläinten ruokinnassa on rajoitettu tai se on kielletty.

(39) Asetuksen (EY) N:o 1831/2003 16 artiklassa säädetään rehun lisäaineiden ja esiseosten merkinnöistä ja pakkauksista. Varsinkin esiseoksia koskevien sääntöjen täytäntöönpano on osoittautunut käytännössä hankalaksi elinkeinolle ja toimivaltaisille viranomaisille. Esiseosten merkintöjen yhdenmukaistamiseksi kyseistä artiklaa olisi muutettava,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

([1]) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

▼B

1 LUKU

JOHDANTOSÄÄNNÖKSET

1 artikla

Tavoite

Tämän asetuksen tavoitteena on asetuksessa (EY) N:o 178/2002 vahvistettujen yleisten periaatteiden mukaisesti yhdenmukaistaa rehun markkinoille saattamisen ja käytön edellytykset rehuturvallisuuden ja sitä kautta myös kansanterveyden suojelun korkean tason varmistamiseksi sekä riittävien tietojen antamiseksi käyttäjille ja kuluttajille ja sisämarkkinoiden tehokkaan toiminnan lujittamiseksi.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tässä asetuksessa vahvistetaan rehun markkinoille saattamista ja käyttöä koskevat yhteisön säännöt sekä elintarviketuotantoeläimille että muille kuin elintarviketuotantoeläimille, mukaan lukien merkintöjä, pakkauksia ja esillepanoa koskevat vaatimukset.

2. Tällä asetuksella ei rajoiteta eläinten ravitsemusta koskevien muiden yhteisön säädösten, erityisesti seuraavien soveltamista:

a) direktiivi 90/167/ETY;

b) direktiivi 2002/32/EY;

c) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 999/2001 ([1]), annettu 22 päivänä toukokuuta 2001, tiettyjen tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden ehkäisyä, valvontaa ja hävittämistä koskevista säännöistä;

d) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1774/2002 ([2]), annettu 3 päivänä lokakuuta 2002, muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden terveyssäännöistä;

e) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1829/2003 ([3]), annettu 22 päivänä syyskuuta 2003, muuntogeenisistä elintarvikkeista ja rehuista;

f) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1830/2003 ([4]), annettu 22 päivänä syyskuuta 2003, muuntogeenisten organismien jäljitettävyydestä ja merkitsemisestä ja muuntogeenisistä organismeista valmistettujen elintarvikkeiden ja rehujen jäljitettävyydestä;

g) asetus (EY) N:o 1831/2003; ja

([1]) EYVL L 147, 31.5.2001, s. 1.
([2]) EYVL L 273, 10.10.2002, s. 1.
([3]) EUVL L 268, 18.10.2003, s. 1.
([4]) EUVL L 268, 18.10.2003, s. 24.

▼B

h) neuvoston asetus (EY) N:o 834/2007 ([1]), annettu 28 päivänä kesäkuuta 2007, luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä.

3. Tätä asetusta ei sovelleta veteen riippumatta siitä, onko kyseessä eläinten juomavesi vai rehuun tarkoituksellisesti lisätty vesi. Sitä sovelletaan kuitenkin rehuihin, jotka on tarkoitettu annettaviksi vedessä.

3 artikla

Määritelmät

1. Tässä asetuksessa sovelletaan seuraavia määritelmiä:

a) ”rehun”, ”rehuyrityksen” ja ”markkinoille saattamisen” määritelmiä, jotka vahvistetaan asetuksessa (EY) N:o 178/2002;

b) ”rehun lisäaineen”, ”esiseoksen”, ”valmistuksen apuaineiden” ja ”päiväannoksen” määritelmiä, jotka vahvistetaan asetuksessa (EY) N:o 1831/2003; ja

c) ”laitoksen” ja ”toimivaltaisen viranomaisen” määritelmiä, jotka vahvistetaan asetuksessa (EY) N:o 183/2005.

2. Lisäksi sovelletaan seuraavia määritelmiä:

a) ”rehualan toimijalla” tarkoitetaan luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jonka vastuulla on varmistaa tämän asetuksen vaatimusten noudattaminen valvontaansa kuuluvassa rehualan yrityksessä;

b) ”eläinten ruokinnalla suun kautta” tarkoitetaan rehujen saattamista suun kautta eläimen ruoansulatuskanavaan sen ravintotarpeiden tyydyttämiseksi ja/tai terveen eläimen tuottavuuden ylläpitämiseksi;

c) ”elintarviketuotantoeläimellä” tarkoitetaan eläintä, jota ruokitaan, kasvatetaan tai pidetään ihmisravinnoksi tarkoitetun elintarvikkeen tuotantoa varten, mukaan luettuina eläimet, joita ei käytetä ravinnoksi, mutta jotka kuuluvat sellaiseen eläinlajiin, jota yleensä käytetään yhteisössä ihmisravinnoksi;

d) ”muilla kuin elintarviketuotantoeläimillä” tarkoitetaan eläimiä, joita ruokitaan, kasvatetaan tai pidetään mutta ei käytetä ihmisravinnoksi, kuten turkiseläimet, lemmikkieläimet sekä laboratorioissa, eläintarhoissa tai sirkuksissa pidettävät eläimet;

e) ”turkiseläimillä” tarkoitetaan turkisten tuotantoa varten ruokittavia, kasvatettavia tai pidettäviä muita kuin elintarviketuotantoeläimiä, joita ei käytetä ihmisravinnoksi;

f) ”lemmikillä” tai ”lemmikkieläimellä” tarkoitetaan sellaiseen eläinlajiin kuuluvaa muuta kuin elintarviketuotantoeläintä, jota ruokitaan, kasvatetaan tai pidetään mutta ei tavallisesti käytetä ihmisravinnoksi yhteisössä;

([1]) EUVL L 189, 20.7.2007, s. 1.

▼B

g) ”rehuaineilla” tarkoitetaan kasvi- tai eläinperäisiä tuotteita, joiden pääasiallinen tarkoitus on täyttää eläinten ravitsemukselliset tarpeet, sellaisenaan, tuoreena tai säilöttynä, ja näiden tuotteiden teollisen tuotannon oheistuotteita sekä orgaanisia ja epäorgaanisia aineita riippumatta siitä, sisältävätkö ne lisäaineita, ja jotka on tarkoitettu eläinten ruokintaan joko sellaisenaan tai prosessoinnin jälkeen taikka rehuseosten valmistukseen tai esiseosten kantaja-aineeksi;

h) ”rehuseoksella” tarkoitetaan vähintään kahdesta rehuaineesta koostuvaa seosta, joka on tarkoitettu eläinten ruokintaan täysrehuna tai täydennysrehuna ja riippumatta siitä, sisältääkö se lisäaineita;

i) ”täysrehulla” tarkoitetaan rehuseosta, joka koostumuksensa perusteella on riittävä päiväannokseksi;

j) ”täydennysrehulla” tarkoitetaan rehuseosta, jossa on korkeita pitoisuuksia tiettyjä ravintoaineita, mutta joka koostumuksensa perusteella on riittävä päiväannokseksi vain, jos sitä käytetään yhdessä muiden rehujen kanssa;

k) ”kivennäisrehulla” tarkoitetaan täydennysrehua, jonka tuhkapitoisuus on vähintään 40 prosenttia;

l) ”juottorehulla” tarkoitetaan rehuseosta, joka annetaan joko kuivassa muodossa tai sekoitettuna tiettyyn määrään nestettä ja on tarkoitettu nuorten eläinten ruokintaan täydentämään tai korvaamaan ternimaitovaiheen jälkeistä maitoa tai teuraaksi tarkoitettujen nuorten eläinten, kuten vasikoiden, karitsojen ja kilien ruokintaan;

m) ”kantaja-aineella” tarkoitetaan ainetta, jota käytetään rehun lisäaineen liuottamiseen, laimentamiseen, sekoittamiseen tai muuhun fysikaaliseen muuttamiseen sen käsittelyn, annostelun tai käytön helpottamiseksi muuttamatta sen teknologista vaikutusta ja jolla ei itsessään ole teknologista vaikutusta;

n) ”erityisellä ravitsemuksellisella tarkoituksella” tarkoitetaan tarkoitusta tyydyttää sellaisten eläinten erityiset ravitsemukselliset tarpeet, joiden ruoansulatus-, imeytymis- tai aineenvaihduntajärjestelmä on häiriintynyt tai saattaa häiriintyä väliaikaisesti tai lopullisesti ja jotka tästä syystä voivat hyötyä tilaansa soveltuvasta rehusta;

o) ”erityisravinnoksi tarkoitetulla rehulla” tarkoitetaan rehua, joka voi tyydyttää jonkin erityisen ravitsemuksellisen tarkoituksen tietyn koostumuksensa tai valmistusmenetelmänsä vuoksi ja eroaa siten selvästi tavanomaisesta rehusta. Erityisravinnoksi tarkoitettuun rehuun eivät sisälly direktiivissä 90/167/ETY tarkoitetut lääkerehut;

p) ”saastuneella aineella” tarkoitetaan rehua, jossa haitallisten aineiden pitoisuus ylittää direktiivin 2002/32/EY mukaisesti sallitut määrät;

▼B

q) ”vähimmäissäilyvyydellä” tarkoitetaan ajanjaksoa, jonka ajan merkinnöistä vastaava henkilö takaa rehun oikeissa varastointiolosuhteissa säilyttävän ilmoitetut ominaisuutensa; koko rehun osalta voidaan ilmoittaa vain yksi vähimmäissäilyvyysaika, joka määräytyy rehun kunkin ainesosan vähimmäissäilyvyysajan perusteella;

r) ”erällä” tarkoitetaan tunnistettavissa olevaa rehumäärää, jolla on määritetty olevan yhteisiä ominaisuuksia kuten alkuperä, lajike, pakkaustapa, pakkaaja, lähettäjä tai merkinnät, ja kun kyse on tuotantoprosessista, yksittäisessä laitoksessa samoja tuotanto-olosuhteita käyttäen tuotettua tuotannon määrää tai useita tällaisia määriä, jos ne on tuotettu yhtäjaksoisesti ja yhteisvarastoitu;

s) ”merkinnöillä” tarkoitetaan rehuun liittyviä ja siihen viittaavia tai sen mukana olevia mainintoja, mukaan lukien mainontatarkoituksessa olevat maininnat, tietoja, tavaramerkkejä, tuotenimiä, kuvia tai tunnuksia kyseisen rehun pakkauksessa, säiliössä, tiedotteessa, etiketissä, asiakirjassa, vyötteessä tai kauluksessa taikka internetissä;

t) ”etiketillä” tarkoitetaan mitä tahansa rehun pakkaukseen tai säiliöön kirjoitettua, painettua, kaavaimella tehtyä, leimattua, kohokuvioitua, kuvioitua tai liitettyä lappua, merkkiä, kuvaa tai muuta kuvausta; ja

u) ”esillepanolla” tarkoitetaan rehun muotoa, ulkonäköä, pakkauksia ja käytettyjä pakkausmateriaaleja sekä tapaa, jolla se on aseteltu, ja olosuhteita, joissa se esitellään.

2 LUKU

YLEISET VAATIMUKSET

4 artikla

Turvallisuuteen ja kaupan pitämiseen liittyvät vaatimukset

1. Rehua voi saattaa markkinoille ja käyttää ainoastaan, jos

a) se on turvallista; ja

b) se ei vaikuta suoraan haitallisesti ympäristöön tai eläinten hyvinvointiin.

Asetuksen (EY) N:o 178/2002 15 artiklassa säädettyjä vaatimuksia sovelletaan soveltuvin osin muiden kuin elintarviketuotantoeläinten rehuihin.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa esitettyjen vaatimusten lisäksi rehua markkinoille saattavien rehualan toimijoiden on varmistettava, että rehu on

a) moitteetonta, aitoa, väärentämätöntä, tarkoitukseen sopivaa ja kauppalaatuista; ja

▼B

b) merkitty, pakattu ja pantu esille tämän asetuksen ja muun sovellettavan yhteisön lainsäädännön säännösten mukaisesti.

Muiden kuin elintarviketuotantoeläinten rehuun sovelletaan asetuksen (EY) N:o 178/2002 16 artiklassa esitettyjä vaatimuksia soveltuvin osin.

3. Rehun on oltava tämän asetuksen liitteessä I esitettyjen epäpuhtauksia ja muita kemiallisia tekijöitä koskevien teknisten säännösten mukaista.

5 artikla

Rehuyritysten vastuut ja velvollisuudet

1. Rehualan toimijoiden on noudatettava soveltuvin osin muiden kuin elintarviketuotantoeläinten rehuun asetuksen (EY) N:o 178/2002 18 ja 20 artiklan mukaisia velvoitteita ja asetuksen (EY) N:o 183/2005 4 artiklan 1 kohtaa.

2. Rehun merkinnöistä vastaavan henkilön on asetettava toimivaltaisten viranomaisten saataville kaikki markkinoille saattamansa rehun koostumusta tai väitettyjä ominaisuuksia koskevat tiedot, joiden perusteella voidaan tarkastaa merkintöjen sisältämien tietojen oikeellisuus, mukaan lukien rehuseoksissa käytettyjen rehuaineiden tarkat painoprosentit.

3. Ihmisten ja eläinten terveyteen tai ympäristöön liittyvissä kiireellisissä tapauksissa, ja tämän vaikuttamatta direktiivin 2004/48/EY säännösten soveltamiseen, toimivaltaiset viranomaiset voivat toimittaa ostajalle tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti niiden saatavissa olevat tiedot, jos ne katsovat valmistajien ja ostajien perusteltuja etuja harkittuaan, että tietojen toimittaminen on perusteltua. Tarvittaessa toimivaltaiset viranomaiset toimittavat nämä tiedot vasta sen jälkeen, kun ostaja on allekirjoittanut luottamuksellisuuslausekkeen.

6 artikla

Rajoittaminen ja kieltäminen

1. Rehu ei saa sisältää aineita tai koostua aineista, joiden markkinoille saattaminen tai käyttö eläinten ruokintaan on rajoitettu tai kielletty. Luettelo tällaisista aineista esitetään liitteessä III.

2. Komissio tarkistaa luetteloa aineista, joiden markkinoille saattaminen tai käyttö eläinten ruokintaan on rajoitettu tai kielletty, ottaen huomioon etenkin tieteellisen näytön, teknologian kehityksen, elintarvikkeita ja rehuja koskevaan nopeaan hälytysjärjestelmään (RASFF) tehdyt ilmoitukset sekä asetuksen (EY) N:o 882/2004 mukaisen virallisen valvonnan tulokset.

▼B

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 28 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

Jos kyse on erittäin kiireellisestä tapauksesta, komissio voi näitä toimenpiteitä hyväksyttäessä käyttää 28 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua kiireellistä menettelyä.

3 LUKU

TIETTYJEN REHUTYYPPIEN MARKKINOILLE SAATTAMINEN

7 artikla

Rehutyyppien ominaisuudet

1. Komissio voi 28 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen antaa ohjeita, joilla selvennetään rehuaineiden, rehun lisäaineiden ja muiden tuotteiden, kuten eläinlääkkeiden välistä eroa.

2. Komissio voi tarvittaessa toteuttaa toimenpiteitä sen selventämiseksi, onko tuote tämän asetuksen mukainen rehu.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 28 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

8 artikla

Rehun lisäaineiden määrä

1. Rajoittamatta käyttöä koskevia edellytyksiä, joista säädetään kunkin rehun lisäaineen hyväksymisestä annetussa asiaa koskevassa säädöksessä, rehuaineet ja täydennysrehu saavat sisältää niihin sekoitettuja lisäaineita enintään 100-kertaisen määrän ja kokkidiostaattien ja histomonostaattien tapauksessa viisinkertaisen määrän verrattuna lisäaineen vahvistettuun enimmäispitoisuuteen täysrehussa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu 100-kertainen enimmäismäärä lisäaineita voidaan ylittää vain, jos kyseessä olevien tuotteiden koostumus tyydyttää erityisen ravitsemuksellisen tarkoituksen kulloistakin käyttötarkoitusta varten tämän asetuksen 10 artiklan mukaisesti. Tällaisen rehun käyttöä koskevat ehdot on eriteltävä tarkemmin käyttötarkoitusluettelossa. Jos tällaisen rehun valmistaja käyttää asetuksen (EY) N:o 183/2005 liitteessä IV olevassa 2 luvussa tarkoitettuja rehun lisäaineita, valmistajan vastuulla olevien laitosten on oltava kyseisen asetuksen 10 artiklan 1 alakohdan b alakohdan mukaisesti hyväksyttyjä.

▼B

9 artikla

Erityisravinnoksi tarkoitetun rehun kaupan pitäminen

Erityisravinnoksi tarkoitettua rehua saa pitää kaupan kyseisessä tarkoituksessa ainoastaan, jos sen käyttötarkoitus sisältyy 10 artiklan mukaisesti laadittuun käyttötarkoitusluetteloon ja sen olennaiset ravitsemukselliset ominaisuudet vastaavat kyseisessä luettelossa tarkoitettua erityistä ravitsemuksellista tarkoitusta.

10 artikla

Erityisravinnoksi tarkoitetun rehun käyttötarkoitusluettelo

1. Komissio voi päivittää direktiivissä 2008/38/EY esitettyä käyttötarkoitusluetteloa lisäämällä käyttötarkoituksia, poistamalla niitä tai lisäämällä, poistamalla tai muuttamalla tiettyyn käyttötarkoitukseen liitettyjä ehtoja.

2. Käyttötarkoitusluettelon päivittäminen voidaan aloittaa yhteisöön tai jäsenvaltioon sijoittautuneen luonnollisen tai oikeushenkilön komissiolle esittämästä hakemuksesta. Pätevään hakemukseen on sisällyttävä asiakirja-aineisto, joka osoittaa, että tietty rehun koostumus täyttää aiotun erityisen ravitsemuksellisen tarkoituksen ja että se ei vaikuta haitallisesti eläinten terveyteen, ihmisten terveyteen, ympäristöön eikä eläinten hyvinvointiin.

3. Komissio toimittaa viipymättä hakemuksen sekä asiakirja-aineiston jäsenvaltioiden käyttöön.

4. Jos komissiolla on käytettävissä olevan tieteellisen ja teknisen tiedon perustella syytä uskoa, että tietyn rehun käyttö ei ehkä täytä aiottua erityistä ravitsemuksellista tarkoitusta tai että se saattaa vaikuttaa haitallisesti eläinten terveyteen, ihmisten terveyteen, ympäristöön tai eläinten hyvinvointiin, komissio pyytää kolmen kuukauden kuluessa pätevän hakemuksen vastaanottamisesta lausuntoa Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaiselta, jäljempänä ”viranomainen”. Viranomainen antaa lausunnon kuuden kuukauden kuluessa pyynnön vastaanottamisesta. Tätä määräaikaa pidennetään, jos viranomainen pyytää hakijalta lisätietoja.

5. Komissio antaa asetuksen käyttötarkoitusluettelon päivittämisestä tapauksen mukaan joko kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun se on vastaanottanut pätevän hakemuksen, tai kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun se on vastaanottanut viranomaisen lausunnon, jos 2 kohdan mukaiset ehdot täyttyvät.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 28 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

▼B

6. Poiketen siitä, mitä 5 kohdassa säädetään, komission on tapauksen mukaan joko kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun se on vastaanottanut pätevän hakemuksen, tai kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun se on vastaanottanut viranomaisen lausunnon, päätettävä menettely ja päätettävä olla jatkamatta päivittämistä, missä tahansa menettelyn vaiheessa, jos se katsoo, että tällainen päivitys ei ole perusteltua. Tässä yhteydessä komissio noudattaa 28 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä.

Tällöin komissio ilmoittaa asiasta soveltuvissa tapauksissa suoraan hakijalle ja jäsenvaltioille ja mainitsee kirjeessään syyt, joiden vuoksi se katsoo päivittämisen olevan perusteeton.

7. Komissio voi vahvistaa 28 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua sääntelymenettelyä noudattaen hakemuksen laatimista ja esittämistä koskevia täytäntöönpanotoimenpiteitä.

4 LUKU

MERKINNÄT, ESILLEPANO JA PAKKAUKSET

11 artikla

Merkintöjä ja esillepanoa koskevat periaatteet

1. Rehun merkinnät ja esillepano eivät saa johtaa käyttäjiä harhaan etenkään

a) sen suhteen, mitkä ovat rehun käyttötarkoitukset tai ominaispiirteet, etenkin sen luonne, valmistus- tai tuotantomenetelmä, ominaisuudet, koostumus, määrä ja säilyvyys tai mille eläinlajeille tai -ryhmille se on tarkoitettu;

b) siten, että rehulla ilmoitetaan olevan vaikutuksia tai ominaisuuksia, joita sillä ei ole, tai että rehulla ilmoitetaan olevan erityisominaisuuksia, vaikka tosiasiassa kaikilla samankaltaisilla rehuilla on nämä ominaisuudet; tai

c) merkintöjen osalta jäljempänä 24 ja 25 artiklassa tarkoitettujen yhteisön luettelon ja yhteisön ohjeiden noudattamisen suhteen.

2. Irtotavarana tai sulkemattomissa pakkauksissa tai säiliöissä 23 artiklan 2 kohdan mukaisesti kaupan pidettävien rehuaineiden tai rehuseosten mukana on oltava asiakirja, joka sisältää kaikki tämän asetuksen mukaiset pakolliset merkintätiedot.

3. Kun rehua tarjotaan myyntiin kuluttajansuojasta etäsopimuksissa 20 päivänä toukokuuta 1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/7/EY ([1]) 2 artiklassa tarkoitetuilla etäviestintävälineillä, tässä asetuksessa vaadittujen pakollisten merkintätietojen, lukuun ottamatta tietoja, joita on toimitettava 15 artiklan b, d ja e alakohdan sekä 16 artiklan 2 kohdan c alakohdan tai 17 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti, on oltava nähtävissä etäkauppaan liittyvässä tietoaineistossa tai niiden on oltava saatavilla muulla sopivalla tavalla ennen etäsopimuksen tekemistä. Jäljempänä 15 artiklan b, d ja e alakohdassa sekä 16 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tai 17 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetut tiedot on toimitettava viimeistään rehun toimitusajankohtana.

([1]) EYVL L 144, 4.6.1997, s. 19.

▼B

4. Merkinnöistä säädetään tämän luvun lisäksi liitteessä II.

5. Rehuaineeseen tai rehuseokseen merkittyjen koostumusarvojen ja asetuksen (EY) N:o 882/2004 mukaisessa virallisessa valvonnassa määritettyjen arvojen väliset sallitut poikkeamat luetellaan tämän asetuksen liitteessä IV.

12 artikla

Vastuu

1. Merkinnöistä vastaava henkilö varmistaa merkintätietojen ja niiden sisällön paikkansapitävyyden.

2. Merkinnöistä vastaa rehun ensimmäistä kertaa markkinoille saattava rehualan toimija tai soveltuvin osin rehualan toimija, jonka nimellä tai toiminimellä rehua markkinoidaan.

3. Siltä osin kuin rehualan toimijoiden vastuulla oleva toiminta vaikuttaa merkintöihin, niiden on varmistettava, että annetut tiedot, annetaanpa ne millä tavalla hyvänsä, ovat tämän asetuksen vaatimusten mukaisia.

4. Sellaisista vähittäiskauppa- tai jakelutoimista, jotka eivät vaikuta merkintöihin, vastaavien rehualan toimijoiden on toimittava huolellisesti ja edistettävä merkintävaatimusten täyttämistä erityisesti siten, että ne eivät toimita rehua, jos ne tietävät tai niiden pitäisi hallussaan olevien tietojen pohjalta ammattilaisina pystyä päättelemään, että rehu on kyseisten vaatimusten vastaista.

5. Rehualan toimijan on varmistettava hallinnassaan olevissa yrityksissä, että pakolliset merkintätiedot siirretään läpi koko elintarvikeketjun niin, että rehun lopullinen käyttäjä saa tiedot tämän asetuksen mukaisesti.

13 artikla

Väittämät

1. Rehuaineiden ja rehuseosten merkinnöissä ja esillepanossa voidaan kiinnittää erityistä huomiota johonkin rehussa olevaan tai siitä puuttuvaan aineeseen, erityiseen ravitsemukselliseen ominaisuuteen tai menetelmään tai joihinkin näistä liittyvään tiettyyn vaikutukseen seuraavin edellytyksin:

a) väittämä on puolueeton, toimivaltaisen viranomaisen todennettavissa ja rehun käyttäjän ymmärrettävissä; ja

▼B

b) merkinnöistä vastaava henkilö toimittaa pyydettäessä toimivaltaiselle viranomaiselle tieteellisen vahvistuksen väittämälle joko julkisesti saatavilla olevan tieteellisen näytön tai yrityksen dokumentoidun tutkimuksen avulla. Tieteellisen vahvistuksen on oltava saatavilla silloin, kun rehu saatetaan markkinoille. Ostajilla on oikeus tuoda toimivaltaisen viranomaisen tietoon epäilyksensä väittämän todenperäisyydestä. Jos todetaan, että väittämälle ei ole riittäviä perusteluja, merkintä katsotaan harhaanjohtavaksi tällaisen väittämän osalta 11 artiklan mukaisesti. Jos toimivaltaisella viranomaisella on epäilyksiä sen suhteen, onko väittämän todenperäisyys tieteellisesti vahvistettu, toimivaltainen viranomainen voi toimittaa asian komission käsiteltäväksi. Komissio voi tehdä päätöksen 28 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun neuvoa-antavan menettelyn mukaisesti, saatuaan tarvittaessa viranomaiselta lausunnon asiasta.

2. Ravinnonsaannin optimointia ja fysiologisen tilan tukemista tai turvaamista koskevat väittämät ovat sallittuja, ellei niihin sisälly jäljempänä 3 kohdan a alakohdassa tarkoitetun tyyppinen väittämä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1 kohdan soveltamista.

3. Rehuaineiden ja rehuseosten merkinnöissä ja esillepanossa ei saa väittää, että

a) rehu ehkäisee, hoitaa tai parantaa tietyn sairauden, lukuun ottamatta kokkidiostaatteja ja histomonostaatteja, jotka hyväksytään asetuksen (EY) N:o 1831/2003 nojalla; tätä alakohtaa ei kuitenkaan sovelleta ravitsemuksellista epätasapainoa koskeviin väittämiin edellyttäen, että asiaan ei liity patologisia oireita;

b) rehulla on erityinen ravitsemuksellinen tarkoitus, josta säädetään 9 artiklassa tarkoitetussa käyttötarkoitusluettelossa, ellei se täytä siinä esitettyjä vaatimuksia.

4. Edellä 1 ja 2 kohdassa säädettyihin vaatimuksiin liittyviä tarkempia ohjeita voidaan antaa 25 artiklassa tarkoitetuissa yhteisön ohjeissa.

14 artikla

Merkintätietojen esittäminen

1. Pakolliset merkintätiedot kokonaisuudessaan on esitettävä näkyvästi, selvästi ja pysyvästi helposti havaittavassa paikassa pakkauksessa, säiliössä, pakkaukseen tai säiliöön kiinnitetyssä etiketissä tai 11 artiklan 2 kohdan mukaisessa saateasiakirjassa vähintään yhdellä sen jäsenvaltion tai alueen virallisella kielellä, jossa rehu saatetaan markkinoille.

2. Pakollisten merkintätietojen on oltava helposti tunnistettavissa eivätkä muut tiedot saa peittää niitä. Niiden on oltava väriltään, tekstityypiltään ja kooltaan sellaiset, että mikään osa tiedoista ei jää piiloon tai korostu, ellei tällaisella vaihtelulla haluta kiinnittää huomiota turvalausekkeisiin.

3. Tarkempia ohjeita 1 ja 2 kohdassa säädetyistä vaatimuksista ja 22 artiklassa tarkoitetusta vapaaehtoisen merkinnän esitystavasta voidaan antaa 25 artiklassa tarkoitetuissa yhteisön ohjeissa.

▼B

15 artikla

Pakollisia merkintöjä koskevat yleiset vaatimukset

Rehuainetta tai rehuseosta ei saa saattaa markkinoille, ellei merkinnöissä ole seuraavia tietoja:

a) rehutyyppi: ”rehuaine”, ”täysrehu” tai ”täydennysrehu” tapauksen mukaan;

— ”täysrehun” osalta voidaan tarvittaessa käyttää nimitystä ”juottorehu”,

— ”täydennysrehun” osalta voidaan tarvittaessa käyttää seuraavia nimityksiä: ”kivennäisrehu” tai ”juottorehu”,

— muille lemmikkieläimille kuin kissoille ja koirille tarkoitetun ”täysrehun” tai ”täydennysrehun” nimitys voidaan korvata nimityksellä ”rehuseos”;

b) merkinnöistä vastaavan rehualan toimijan nimi tai toiminimi ja osoite;

c) asetuksen (EY) N:o 1774/2002 13 artiklan nojalla asetuksen (EY) N:o 1774/2002 23 artiklan 2 kohdan a, b ja c alakohdan mukaisesti hyväksyttyjen laitosten osalta tai asetuksen (EY) N:o 1774/2002 17 artiklan tai asetuksen (EY) N:o 183/2005 10 artiklan mukaisesti myönnetty merkinnöistä vastaavan henkilön laitoksen hyväksyntänumero (jos olemassa). Jos merkinnöistä vastaavalla henkilöllä on useita hyväksyntänumeroita, hänen on käytettävä sitä, joka on myönnetty asetuksen (EY) N:o 183/2005 mukaisesti;

d) eränumero;

e) nettomäärä painoyksikköinä kiinteiden tuotteiden osalta ja nestemäisten tuotteiden osalta paino- tai tilavuusyksikköinä;

f) luettelo rehun lisäaineista sekä otsikko ”lisäaineet” tapauksen mukaan liitteessä VI tai liitteessä VII olevan I luvun mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kyseisen lisäaineen käytön hyväksymisestä annetun säädöksen merkintäsäännösten soveltamista; ja

g) kosteuspitoisuus liitteessä I olevan 6 kohdan mukaisesti.

16 artikla

Rehuaineiden pakollisia merkintöjä koskevat erityisvaatimukset

1. Rehuaineiden merkintöihin on 15 artiklassa vaadittujen tietojen lisäksi sisällyttävä seuraavat:

a) rehuaineen nimi; nimeä on käytettävä 24 artiklan 5 kohdan mukaisesti; ja

▼B

b) pakollinen ilmoitus liitteessä V olevan luettelon vastaavan luokan mukaan; pakollinen ilmoitus voidaan korvata 24 artiklassa tarkoitetussa yhteisön luettelossa vahvistetuilla tiedoilla jokaisesta vastaavan luokan rehuaineesta.

2. Rehuaineiden merkintöihin on edellä 1 kohdassa vaadittujen tietojen lisäksi sisällyttävä seuraavat tiedot, kun rehuaineisiin on lisätty lisäaineita:

a) eläinlajit tai -ryhmät, joille rehuaine on tarkoitettu, jos kyseisiä lisäaineita ei ole hyväksytty kaikkien eläinlajien osalta tai niille on vahvistettu enimmäispitoisuus joitakin lajeja varten;

b) liitteessä II olevan 4 kohdan mukaista oikeaa käyttöä koskevat ohjeet, jos kyseiselle lisäaineelle on vahvistettu enimmäispitoisuus; ja

c) muiden kuin teknologisten lisäaineiden vähimmäissäilyvyysaika.

17 artikla

Rehuseoksen pakollisia merkintöjä koskevat erityisvaatimukset

1. Rehuseoksen merkintöihin on 15 artiklassa vaadittujen tietojen lisäksi sisällyttävä seuraavat:

a) eläinlajit tai -ryhmät, joille rehuseos on tarkoitettu;

b) rehun oikeaa käyttöä koskevat ohjeet, joista ilmenee myös sen käyttötarkoitus; tällaisten ohjeiden on soveltuvin osin oltava liitteessä II olevan 4 kohdan mukaisia;

c) tapauksissa, joissa valmistaja ei ole merkinnöistä vastaava henkilö, seuraavat tiedot on toimitettava:

— valmistajan nimi tai toiminimi ja osoite, tai

— edellä 15 artiklan c alakohdassa tarkoitettu valmistajan hyväksyntänumero tai asetuksen (EY) N:o 183/2005 9, 23 tai 24 artiklan mukainen tunnistenumero; jos kyseistä numeroa ei ole käytettävissä, valmistajan tai maahantuovan rehualan toimijan pyynnöstä osoitettu tunnistenumero, jonka rakenne on asetuksen (EY) N:o 183/2005 liitteessä V olevassa II luvussa vahvistetun mukainen;

d) vähimmäissäilyvyys, joka ilmoitetaan noudattaen seuraavia vaatimuksia:

— ”käytettävä ennen ...” ja päiväysmerkintä (päivämäärä) helposti pilaantuvan rehun osalta;

— ”parasta ennen ...” ja päiväysmerkintä (kuukausi) muun rehun osalta.

▼B

Jos valmistuspäivämäärä merkitään, vähimmäissäilyvyysajan osoittavana päiväyksenä voidaan ilmoittaa myös ”... (ajanjakso päivinä tai kuukausina) valmistuspäivästä”;

e) luettelo rehuaineista, joista rehu koostuu; luettelon otsikkona on ”koostumus” ja sen alla mainitaan rehuaineiden nimet 16 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti painon mukaan alenevassa järjestyksessä rehuseoksen kosteuspitoisuuden mukaan laskettuna; luettelossa voidaan ilmoittaa myös painoprosentti; ja

f) tapauksen mukaan liitteessä VI tai VII olevassa II luvussa vahvistetut pakolliset ilmoitukset.

2. Edellä 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettuun luetteloon sovelletaan seuraavia vaatimuksia:

a) rehuaineen nimi ja painoprosentti on ilmoitettava, jos sen esiintymistä korostetaan merkinnöissä sanoin, kuvin tai graafisin merkein;

b) jos elintarviketuotantoeläimille tarkoitettuun rehuseokseen lisättyjen rehuaineiden painoprosentteja ei ilmoiteta, merkinnöistä vastaavan henkilön on pyynnöstä annettava ostajalle määrällistä koostumusta koskevat tiedot +/–15 prosentin tarkkuudella rehun valmistuskaavan mukaiseen määrään nähden sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 2004/48/EY soveltamista; ja

c) muille kuin elintarviketuotantoeläimille, turkiseläimiä lukuun ottamatta, tarkoitetuissa rehuseoksissa voidaan rehuaineen erityisnimen sijasta käyttää sen ryhmän nimeä, johon rehuaine kuuluu.

3. Ihmisten ja eläinten terveyteen tai ympäristöön liittyvissä kiireellisissä tapauksissa ja tämän vaikuttamatta direktiivin 2004/48/EY soveltamiseen toimivaltaiset viranomaiset voivat toimittaa ostajalle 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti niiden saatavissa olevat tiedot, jos ne katsovat valmistajien ja ostajien perusteltuja etuja harkittuaan, että tietojen toimittaminen on perusteltua. Tarvittaessa toimivaltaiset viranomaiset toimittavat nämä tiedot vasta sen jälkeen, kun ostaja on allekirjoittanut luottamuksellisuuslausekkeen.

4. Edellä olevan 2 kohdan c alakohdan soveltamiseksi komissio laatii luettelon niistä rehuaineiden ryhmistä, joita voidaan käyttää yksittäisten rehuaineiden sijasta muille kuin elintarviketuotantoeläimille, turkiseläimiä lukuun ottamatta, tarkoitetun rehun merkinnöissä.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 28 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

▼B

18 artikla

Erityisravinnoksi tarkoitetun rehun merkintöjä koskevat pakolliset lisävaatimukset

Erityisravinnoksi tarkoitetun rehun merkintöihin on tapauksen mukaan 15, 16 ja 17 artiklan mukaisten pakollisten merkintöjen lisäksi sisällyttävä

a) maininta ”erityisruokavalio”, joka on varattu ainoastaan erityisravinnoksi tarkoitetulle rehulle, 15 artiklan a kohdan mukaisen rehun nimityksen yhteydessä;

b) edellä 9 artiklassa tarkoitetun käyttötarkoitusluettelon sarakkeissa 1–6 mainittujen käyttötarkoitusten mukaiset tiedot; ja

c) ilmoitus siitä, että ennen rehun käyttöä tai käyttöajan pidentämistä on pyydettävä ravitsemusasiantuntijan tai eläinlääkärin lausunto.

19 artikla

Lemmikkieläinten ruuan merkintöjä koskevat pakolliset lisävaatimukset

Lemmikkieläinten ruuan etiketissä on ilmoitettava maksuton puhelinnumero tai muu yhteydenottokeino, josta ostaja saa seuraavat pakollisiin merkintöihin kuulumattomat tiedot:

a) lemmikkieläinten ruokaan lisätyt rehun lisäaineet, ja

b) ne lisätyt rehuaineet, joista on käytetty 17 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettua ryhmän nimeä.

20 artikla

Säännösten vastaisen rehun merkintöjä koskevat pakolliset lisävaatimukset

1. Sellaisen rehun, joka ei täytä liitteessä VIII tarkoitettuja yhteisön oikeuden mukaisia vaatimuksia, kuten saastuneiden aineiden, merkintöihin on sisällyttävä 15, 16, 17 ja 18 artiklassa vaadittujen tietojen lisäksi merkintätiedot, jotka vastaavat mainitussa liitteessä säädettyjä vaatimuksia.

2. Komissio voi muuttaa liitettä VIII mukauttaakseen sitä lakisääteisten vaatimusten uusien standardien kehittymiseen.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä, hyväksytään 28 artiklan 4 kappaleessa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

▼B

21 artikla

Poikkeukset

1. Edellä 15 artiklan c, d, e ja g alakohdassa ja 16 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja tietoja ei vaadita, jos ostaja on ennen kutakin ostotapahtumaa kirjallisesti ilmoittanut, ettei hän vaadi näitä tietoja. Ostotapahtuma voi käsittää useita lähetyksiä.

2. Edellä 15 artiklan c, d ja e alakohdassa ja 16 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tai 17 artiklan 1 kohdan c, d ja e alakohdassa tarkoitetut tiedot voidaan merkitä 14 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun alueen ulkopuolelle. Tällöin on selvästi ilmoitettava, missä nämä tiedot ovat näkyvillä.

3. Tämän asetuksen 15 artiklan c, d, e ja g alakohdassa ja 16 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen tietojen ilmoittaminen ei ole pakollista sellaisten rehuaineiden osalta, jotka eivät säilöntäaineita tai säilörehun lisäaineita lukuun ottamatta sisällä rehun lisäaineita ja joita rehualan toimija valmistaa ja toimittaa käyttäjälle käytettäväksi rehun alkutuotannossa tämän omalla tilalla asetuksen (EY) N:o 183/2005 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 183/2005 liitteen I soveltamista.

4. Kokonaisista kasvin jyvistä, siemenistä tai hedelmistä tehtyjen seosten osalta ei vaadita 17 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitettuja pakollisia tietoja.

5. Jos rehuseos koostuu enintään kolmesta rehuaineesta, 17 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuja tietoja ei vaadita, jos rehuaineet on selvästi mainittu rehun kuvauksessa.

6. Loppukäyttäjälle tarkoitetun ja irtotavarana enintään 20 kilogramman erinä myytävän rehuaineen tai rehuseoksen osalta 15, 16 ja 17 artiklassa tarkoitetut tiedot voidaan saattaa ostajan tietoon tarkoitukseen sopivalla ilmoituksella myyntipaikalla. Tällöin tapauksen mukaan 15 artiklan a alakohdassa ja 16 artiklan 1 kohdassa tai 17 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetut tiedot on toimitettava ostajalle viimeistään laskun yhteydessä.

7. Kun on kyse lemmikkieläinten ruoasta, joka myydään useita säiliöitä käsittävissä pakkauksissa, 15 artiklan b, c, f ja g alakohdassa ja 17 artiklan 1 kohdan b, c, e ja f alakohdassa tarkoitetut tiedot voidaan merkitä jokaisen säiliön sijasta pelkästään uloimpaan pakkaukseen edellyttäen, että pakkauksen yhdistetty kokonaispaino on enintään 10 kilogrammaa.

8. Poiketen siitä, mitä tässä asetuksessa säädetään, jäsenvaltiot voivat soveltaa kansallisia säännöksiä rehuun, joka on tarkoitettu tieteelliseen tai kokeelliseen tarkoitukseen pidettäville eläimille, jos tarkoitus käy selvästi ilmi rehun etiketistä. Jäsenvaltioiden on viipymättä ilmoitettava kyseisistä säännöksistä komissiolle.

▼B

22 artikla

Vapaaehtoiset merkinnät

1. Rehuaineiden ja rehuseosten merkintöihin voi sisältyä vaadittujen pakollisten merkintöjen lisäksi myös vapaaehtoisia merkintätietoja edellyttäen, että tässä asetuksessa vahvistettuja yleisiä periaatteita noudatetaan.

2. Vapaaehtoisia merkintöjä koskevia lisäehtoja voidaan esittää 25 artiklassa tarkoitetuissa yhteisön ohjeissa.

23 artikla

Pakkaaminen

1. Rehuaineita ja rehuseosta voi saattaa markkinoille ainoastaan suljetuissa pakkauksissa tai säiliöissä. Pakkaukset ja säiliöt on suljettava siten, että suljin vaurioituu avattaessa eikä sitä voi käyttää uudelleen.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, seuraavat rehut voidaan saattaa markkinoille irtotavarana tai sulkemattomissa pakkauksissa tai säiliöissä:

a) rehuaineet;

b) rehuseos, joka koostuu pelkästään jyvistä tai kokonaisista hedelmistä;

c) rehuseos, joka toimitetaan valmistajalta toiselle;

d) rehuseos, joka toimitetaan suoraan valmistajalta rehun käyttäjälle;

e) rehuseos, joka toimitetaan valmistajalta pakkaajalle;

f) enintään 50 kilogramman rehuseoserät, jotka on tarkoitettu loppukäyttäjälle ja otetaan käyttöön suoraan suljetusta pakkauksesta tai säiliöstä; ja

g) nuolukivet.

5 LUKU

YHTEISÖN REHUAINELUETTELO JA HYVÄÄ MERKITSEMISKÄYTÄNTÖÄ KOSKEVAT YHTEISÖN OHJEET

24 artikla

Yhteisön rehuaineluettelo

1. Laaditaan yhteisön rehuaineluettelo, jäljempänä ”yhteisön luettelo”, jonka avulla voidaan parantaa rehuaineiden ja rehuseosten merkitsemistä. Yhteisön luettelolla helpotetaan tuotteiden ominaisuuksia koskevien tietojen vaihtoa ja se sisältää rehuaineiden luettelon, joka ei ole tyhjentävä. Siihen sisältyvät ainakin seuraavat tiedot jokaisesta luetteloidusta rehuaineesta:

▼B

a) nimi;

b) tunnistenumero;

c) rehuaineen kuvaus ja tarvittaessa tiedot valmistusmenetelmästä;

d) merkintätiedot, jotka korvaavat 16 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun pakollisen ilmoituksen; ja

e) sanasto, jossa määritellään mainitut menetelmät ja tekniset ilmaisut.

2. Yhteisön luettelon ensimmäinen versio hyväksytään 28 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla neuvoa-antavalla menettelyllä viimeistään 21 päivänä maaliskuuta 2010, ja se sisältää direktiivin 96/25/EY liitteessä olevassa B osassa ja direktiivin 82/471/ETY liitteen sarakkeissa 2–4 olevat merkinnät. Sanasto koostuu direktiivin 96/25/EY liitteen A osan kohdasta IV.

3. Yhteisön luetteloa muutetaan 26 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

4. Tätä artiklaa sovelletaan rajoittamatta 4 artiklassa vahvistettujen turvallisuusvaatimusten soveltamista.

5. Rehualan toimijat voivat käyttää luetteloa vapaaehtoisesti. Yhteisön luetteloon kuuluvan rehuaineen nimeä voidaan kuitenkin käyttää vain silloin, kun noudatetaan kaikkia yhteisön luettelon asiaa koskevia säännöksiä.

6. Yhteisön luetteloon kuulumattoman rehuaineen ensimmäistä kertaa markkinoille saattavan henkilön on välittömästi ilmoitettava rehuaineen käytöstä 26 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuille eurooppalaisten rehualojen edustajille. Eurooppalaisten rehualojen edustajien on julkistettava nämä ilmoitukset internetissä olevassa rekisterissä ja päivitettävä rekisteriä säännöllisesti.

25 artikla

Hyvää merkitsemiskäytäntöä koskevat yhteisön ohjeet

1. Komissio kannustaa laatimaan kahdet erilliset hyvää merkitsemiskäytäntöä koskevat yhteisön ohjeet, jäljempänä ”ohjeet”: lemmikkieläinten ruokaa koskevat ohjeet ja elintarviketuotantoeläinten rehuseoksia koskevat ohjeet, joista jälkimmäisiin voi sisältyä turkiseläinten rehuseoksia koskeva osio.

2. Ohjeiden tarkoituksena on parantaa merkintöjen asianmukaisuutta. Niihin on erityisesti sisällyttävä säännöksiä 14 artiklassa tarkoitettujen merkintätietojen esitystavasta, 22 artiklassa tarkoitetuista vapaaehtoisista merkinnöistä ja 13 artiklassa tarkoitettujen väittämien käytöstä.

3. Ohjeet laaditaan ja niihin tehdään mahdolliset muutokset 26 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

▼B

4. Rehualan toimijat voivat käyttää ohjeita vapaaehtoisesti. Ohjeiden käytöstä voi kuitenkin ilmoittaa merkinnöissä vain silloin, kun kaikkia tällaisten ohjeiden asiaankuuluvia säännöksiä noudatetaan.

26 artikla

Yhteisön ohjeiden laatiminen ja muutosten tekeminen yhteisön luetteloon ja ohjeisiin

1. Eurooppalaisten rehualojen kaikki asiaankuuluvat edustajat kehittävät yhteisön luetteloa koskevia muutosehdotuksia ja ehdotuksia ohjeiksi sekä kaikkia niitä koskevia muutosehdotuksia ja tarkistavat niitä

a) kuullen muita asianomaisia osapuolia kuten rehun käyttäjiä;

b) yhteistyössä jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten ja tarvittaessa viranomaisen kanssa;

c) ottaen huomioon asiaan liittyvän kokemuksen viranomaisen antamista lausunnoista ja tieteellisen ja teknisen kehityksen.

2. Komissio hyväksyy tämän artiklan soveltamista varten tarvittavat toimenpiteet 28 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 3 kohdan soveltamista.

3. Yhteisön luetteloon tehtävät tarkistukset, joissa määritetään liitteessä I olevassa 1 kohdassa tarkoitettujen kemiallisten epäpuhtauksien enimmäismäärä tai liitteessä I olevassa 2 kohdassa tarkoitettu kasvitieteellinen puhtaus tai liitteessä I olevassa 6 kohdassa tarkoitettu kosteuspitoisuus taikka 16 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun pakollisen ilmoituksen korvaavat merkintätiedot, on hyväksyttävä. Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia, hyväksytään 28 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

4. Tämän artiklan mukaiset toimet voidaan hyväksyä ainoastaan, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) ne on laadittu 1 kohdan mukaisesti;

b) niiden sisältöä voidaan soveltaa koko yhteisössä aloilla, joita ne koskevat; sekä

c) ne sopivat tässä asetuksessa asetettujen tavoitteiden täyttämiseen.

5. Luettelo julkaistaan *Euroopan unionin virallisen lehden* L-sarjassa. Ohjeiden otsikot ja viittaukset julkaistaan *Euroopan unionin virallisen lehden* C-sarjassa.

▼B

6 LUKU

YLEISET JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

27 artikla

Täytäntöönpanotoimenpiteet

1. Komissio voi muuttaa liitteitä mukauttaakseen niitä tieteellisen ja teknisen kehityksen huomioon ottamiseksi.

Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia, myös täydentämällä sitä, hyväksytään 28 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

2. Muut tämän asetuksen soveltamisen edellyttämät täytäntöönpanotoimenpiteet hyväksytään 28 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen, jollei nimenomaisesti toisin säädetä.

28 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa asetuksen (EY) N:o 178/2002 58 artiklalla perustettu elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevä pysyvä komitea, jäljempänä ”komitea”.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 3 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa säädetyksi määräajaksi vahvistetaan kolme kuukautta.

4. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

5. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1, 2, 4 ja 6 kohtaa sekä 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

6. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa ja 5 kohdan b alakohtaa sekä 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 3 kohdan c alakohdassa säädetyksi määräajaksi vahvistetaan kaksi kuukautta, 4 kohdan b alakohdassa säädetyksi määräajaksi yksi kuukausi ja 4 kohdan e alakohdassa säädetyksi määräajaksi kaksi kuukautta.

▼B

29 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1831/2003 muuttaminen

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 1831/2003 16 artikla seuraavasti:

1) Muutetaan 1 kohta seuraavasti:

a) Korvataan d alakohta seuraavasti:

”d) tarvittaessa rehun lisäainetta tai esiseosta valmistavalle tai sitä markkinoille saattavalle laitokselle rehuhygieniaa koskevista vaatimuksista 12 päivänä tammikuuta 2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 183/2005 ([1]) 10 artiklan tai soveltuvilta osin direktiivin 95/69/EY 5 artiklan mukaisesti annetun hyväksynnän numero;

b) Lisätään 1 kohdan loppuun alakohta seuraavasti:

”Esiseoksiin lisättyihin rehun lisäaineisiin ei sovelleta b, d, e ja g alakohtaa.”

2) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Edellä 1 kohdassa mainittujen tietojen lisäksi sellaisen lisäaineen, joka kuuluu johonkin liitteessä III mainittuun funktionaaliseen ryhmään, tai sellaisen esiseoksen, joka sisältää johonkin liitteessä III mainittuun funktionaaliseen ryhmään kuuluvaa lisäainetta, pakkaukseen tai säiliöön on merkittävä näkyvästi, selvästi ja pysyvästi mainitun liitteen mukaiset tiedot.”

3) Korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Esiseosten merkinnöissä on oltava selvästi näkyvillä sana ”esiseos”. Kun kantaja-aine on rehuaine, se on ilmoitettava 13 päivänä heinäkuuta 2009 rehun markkinoille saattamisesta ja käytöstä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 767/2009 ([2]) 17 artiklan 1 kohdan e alakohdan mukaisesti, ja käytettäessä vettä kantaja-aineena on ilmoitettava esiseoksen kosteuspitoisuus. Kunkin esiseoksen osalta voidaan ilmoittaa vain yksi vähimmäissäilyvyysaika; tämä vähimmäissäilyvyysaika määritetään kunkin sen ainesosan vähimmäissäilyvyysajan perusteella.

30 artikla

Kumoaminen

Kumotaan direktiivin 70/524/ETY 16 artikla sekä direktiivit 79/373/ETY, 80/511/ETY, 82/471/ETY, 83/228/ETY, 93/74/ETY, 93/113/EY ja 96/25/EY ja päätös 2004/217/EY 1 päivästä syyskuuta 2010 alkaen.

([1]) EUVL L 35, 8.2.2005, s. 1.”
([2]) EUVL L 229, 1.9.2009, s. 1.”.

▼B

Viittauksia kumottuihin direktiiveihin ja kumottuun päätökseen pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä IX olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

31 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän asetuksen säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne pannaan täytäntöön. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava näistä säännöksistä komissiolle viimeistään 1 päivästä syyskuuta 2010 ja niiden on ilmoitettava viipymättä säännöksiin vaikuttavista myöhemmistä muutoksista.

32 artikla

Siirtymätoimenpiteet

1. Poiketen siitä, mitä 33 artiklan toisessa kohdassa säädetään, ennen 1 päivästä syyskuuta 2010 markkinoille saatettu tai direktiivien 79/373/ETY, 82/471/ETY, 93/74/ETY ja 96/25/EY mukaisesti merkitty rehu voidaan saattaa markkinoille tai pitää markkinoilla varastojen loppumiseen saakka.

2. Poiketen siitä, mitä 8 artiklan 2 kohdassa säädetään, kyseisessä artiklassa tarkoitetut rehutyypit, jotka on jo laillisesti saatettu markkinoille ennen 1 päivästä syyskuuta 2010, voidaan saattaa markkinoille tai pitää markkinoilla siihen saakka, kunnes on tehty päätös 10 artiklassa tarkoitetun käyttötarkoitusluettelon päivittämisestä, edellyttäen, että kyseessä oleva hakemus on tehty ennen 1 päivästä syyskuuta 2010.

3. Poiketen siitä, mitä tämän asetuksen liitteessä I olevassa 1 kohdassa säädetään, rehuaineita voidaan saattaa markkinoille ja käyttää, kunnes niiden valmistusprosessista ja valmistuksen apuaineista johtuvien kemiallisten epäpuhtauksien erityinen enimmäispitoisuus vahvistetaan, edellyttäen, että ne täyttävät vähintään direktiivin 96/25/EY liitteen A osan II luvun 1 kohdan ehdot. Tätä poikkeusta voidaan kuitenkin soveltaa vain 1 päivästä syyskuuta 2012 saakka.

4. Tämän asetuksen soveltamiseen siirtymistä helpottaviin toimiin voidaan ryhtyä. Erityisesti voidaan määritellä ehdot, joiden mukaan rehu voidaan merkitä tämän asetuksen mukaisesti ennen sen soveltamispäivää. Nämä toimenpiteet, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän asetuksen muita kuin keskeisiä osia, myös täydentämällä sitä, on hyväksyttävä 28 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

▼B

33 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä syyskuuta 2010.

Tämän asetuksen 31 ja 32 artiklaa sovelletaan kuitenkin tämän asetuksen voimaantulopäivästä alkaen.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

▼B

LIITE I

Asetuksen 4 artiklassa tarkoitetut tekniset säännökset, jotka koskevat epäpuhtauksia, juottorehua, denaturointiin tai sidonta-aineena käytettäviä rehuaineita, tuhkan määrää ja kosteuspitoisuutta

1. Asetuksen (EY) N:o 183/2005 4 artiklassa tarkoitettujen hyvien käytäntöjen mukaisesti rehuaineissa ei saa olla niiden valmistusprosessista ja valmistuksen apuaineista johtuvia kemiallisia epäpuhtauksia, ellei niille ole vahvistettu erityistä enimmäispitoisuutta 24 artiklassa tarkoitetussa yhteisön luettelossa.

2. Rehuaineiden kasvitieteellisen puhtauden on oltava vähintään 95 prosenttia, ellei 24 artiklassa tarkoitetussa yhteisön luettelossa toisin säädetä. Kasvitieteellisiä epäpuhtauksia ovat kasviainesepäpuhtaudet, joilla ei ole haitallista vaikutusta eläimiin, kuten olki sekä muiden viljelykasvien tai rikkakasvien siemenet. Edeltävästä valmistusprosessista johtuvien kasvitieteellisten epäpuhtauksien, kuten muiden öljypitoisten siementen tai hedelmien jäämien, pitoisuus saa olla enintään 0,5 prosenttia kunkin öljypitoisen siemen- tai hedelmälajin osalta.

3. Elopainoltaan enintään 70-kiloisille vasikoille tarkoitetun juottorehun rautapitoisuuden on oltava vähintään 30 milligrammaa täysrehukiloa kohti kosteuspitoisuuden ollessa 12 prosenttia.

4. Jos rehuaineita käytetään muiden rehuaineiden denaturointiin tai sidonta-aineena, tuotetta voidaan silti pitää rehuaineena. Denaturointiin tai sidonta-aineena käytetyn rehuaineen nimi, laatu ja määrä on ilmoitettava merkinnöissä. Jos rehuaineen sidonta-aineena käytetään jotakin toista rehuainetta, jälkimmäisen osuus saa olla enintään 3 prosenttia kokonaispainosta.

5. Suolahappoon liukenemattoman tuhkan pitoisuus saa olla enintään 2,2 prosenttia kuiva-aineesta. Pitoisuus voi kuitenkin olla yli 2,2 prosenttia, kun kyseessä ovat:

   — rehuaineet,

   — hyväksyttyjä kivennäisperäisiä sidonta-aineita sisältävät rehuseokset,

   — kivennäisrehu,

   — enemmän kuin 50 prosenttia riisi- tai sokerijuurikasperäisiä sivutuotteita sisältävät rehuseokset,

   — kalanviljelyyn tarkoitetut rehuseokset, joiden kalajauhopitoisuus on yli 15 prosenttia,

   edellyttäen, että pitoisuus ilmoitetaan etiketissä.

6. Ellei liitteessä V tai 24 artiklassa tarkoitetussa yhteisön luettelossa vahvisteta muuta pitoisuutta, rehun kosteuspitoisuus on ilmoitettava, jos se on:

   — yli 5 prosenttia niissä kivennäisrehuissa, jotka eivät sisällä orgaanisia aineita,

   — yli 7 prosenttia juottorehuissa ja muissa rehuseoksissa, joissa maitopohjaisten tuotteiden pitoisuus on yli 40 prosenttia,

   — yli 10 prosenttia niissä kivennäisrehuissa, jotka sisältävät orgaanisia aineita,

   — yli 14 prosenttia muussa rehussa.

▼B

LIITE II

11 artiklan 4 kohdassa tarkoitetut yleiset merkintäsäännökset

1. Ilmoitetut tai ilmoitettavat pitoisuudet ovat pitoisuuksia rehun painosta, jollei toisin ilmoiteta.

2. Päiväykset on merkittävä numeroin järjestyksessä päivä, kuukausi ja vuosi, ja päiväyksen ilmoittamismuoto on ilmoitettava etiketissä seuraavien lyhenteiden mukaisesti: ”PP/KK/VV”.

3. Samamerkityksiset ilmaukset eräillä kielillä;

   a) tšekin kielellä ”krmiva” voidaan tarvittaessa korvata nimityksellä ”produkty ke krmení”, saksan kielellä ”Einzelfuttermittel” voidaan korvata nimityksellä ”Futtermittel-Ausgangserzeugnis”, kreikan kielellä ”πρώτη ύλη ζωοτροφών” voidaan korvata nimityksellä ”απλή ζωοτροφή” ja italian kielellä ”materia prima per mangimi” voidaan korvata nimityksellä ”mangime semplice”;

   b) lemmikkieläinten rehun nimityksiksi sallitaan seuraavat ilmaisut: bulgarian kielellä ”храна”; espanjan kielellä ”alimento”; tšekin kiellä ”kompletní krmná směs” voidaan korvata nimityksellä ”kompletní krmivo” ja ”doplňková krmná směs” voidaan korvata nimityksellä ”doplňkové krmivo”; englannin kielellä ”pet food”; italian kielellä ”alimento”; unkarin kielellä ”állateledel”; hollannin kielellä ”samengesteld voeder”; puolan kielellä ”karma”; sloveenin kielellä ”hrana za hišne živali”; suomen kielellä ”lemmikkieläinten ruoka”.

4. Sellaisen täydennysrehun ja rehuaineiden, jotka sisältävät lisäaineita yli täysrehulle vahvistettujen enimmäispitoisuuksien, käyttöohjeissa on ilmoitettava suurin sallittu määrä

   — grammoina tai kilogrammoina tai tilavuusyksikköinä täydennysrehua ja rehuainetta eläintä kohti päivässä, tai

   — prosenttiosuutena päiväannoksesta, tai

   — kilogrammassa täysrehua tai prosenttiosuutena täysrehussa,

   jotta varmistetaan, että noudatetaan rehun lisäaineiden enimmäispitoisuuksia päiväannoksesta.

5. Ilmaisu ”raakavalkuainen” voidaan lemmikkieläinten ruuan osalta korvata ilmaisulla ”valkuainen”, ”raakarasva” voidaan korvata ilmaisulla ”rasvapitoisuus” ja ”tuhka” voidaan korvata ilmaisulla ”hehkutusjäännös” tai ”epäorgaaninen aines”, sanotun kuitenkaan vaikuttamatta määritysmenetelmiin.

▼B

LIITE III

Luettelo 6 artiklan mukaisista aineista, joiden markkinoille saattaminen ja käyttö eläinten ravinnoksi on rajoitettua tai kielletty

Luku 1: Kielletyt aineet

1) Ulosteet, virtsa sekä ruoansulatuskanavan sisältö, joka on saatu ruoansulatuskanavan tyhjennyksen tai poiston yhteydessä sille suoritetusta käsittelystä tai sekoittamisesta riippumatta;

2) parkkiaineilla käsitellyt vuodat ja niiden jätteet;

3) siemenet ja muu kasvien lisäysaineisto, jotka on sadonkorjuun jälkeen käsitelty kasvinsuojeluaineilla aiottua tarkoitusta (lisäystä) varten, sekä niistä peräisin olevat sivutuotteet;

4) puu mukaan lukien sahanpuru ja muut puusta peräisin olevat tuotteet, jotka on käsitelty puunsuoja-aineilla, jotka määritellään biosidituotteiden markkinoille saattamisesta 16 päivänä helmikuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/8/EY ([1]) liitteessä V;

▼M1

5) yhdyskunta-, talous- ja teollisuusjätevesien, sellaisina kuin ne määritellään yhdyskuntajätevesistä 21 päivänä toukokuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/271/ETY ([2]) 2 artiklassa, käsittelyn kaikki eri vaiheissa muodostuvat jätteet, riippumatta niiden jatkokäsittelystä tai jätevesien ([3]) alkuperästä;

6) kiinteät yhdyskuntajätteet ([4]), kuten kotitalousjätteet;

▼B

7) maatalouselintarviketeollisuuden tuotteiden käytöstä peräisin olevat pakkaukset ja pakkausten osat.

▼M1

8) n-alkaaneilla kasvatetuista Candida-hiivoista saatavat valkuaistuotteet.

▼B

Luku 2: Rajoitetut aineet

([1]) EYVL L 123, 24.4.1998, s. 1.

([2]) EYVL L 135, 30.5.1991, s. 40.

([3]) Termillä ”jätevesi” ei tarkoiteta ”prosessivettä” eli itsenäisistä, elintarvike- tai rehuteollisuuden integroiduista johdoista peräisin olevaa vettä; näihin johtoihin johdettavan veden on oltava terveellistä ja puhdasta vettä siten kuin ihmisten käyttöön tarkoitetun veden laadusta 3 päivänä marraskuuta 1998 annetun neuvoston direktiivin 98/83/EY (EYVL L 330, 5.12.1998, s. 32) 4 artiklassa säädetään, jotta sitä voi käyttää eläinten ravinnoksi. Kalateollisuudessa kyseisiin johtoihin voidaan johtaa myös puhdasta merivettä sellaisena kuin se määritellään elintarvikehygieniasta 29 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 852/2004 (EUVL L 139, 30.4.2004, s. 1) 2 artiklassa. Prosessivettä saa käyttää eläinten ravinnoksi ainoastaan, kun se kuljettaa rehu- tai elintarvikeaineksia ja kun se on teknisesti vapaa puhdistusaineista, desinfiointiaineista ja muista aineista, joita ei ole hyväksytty rehulainsäädännössä.

([4]) Termillä ”kiinteät yhdyskuntajätteet” ei tarkoiteta asetuksen (EY) N:o 1774/2002 määritelmän mukaista ruokajätettä.

▼M2

LIITE IV

11 artiklan 5 kohdassa tarkoitetut rehuaineiden tai rehuseosten koostumusmerkinnöissä sallitut poikkeamat

A osa: Liitteissä I, V, VI ja VII vahvistettuja ravintoaineita koskevat poikkeamat

1) Tässä osassa vahvistetaan sallitut tekniset poikkeamat ja analyysipoikkeamat. Kun mittausepävarmuutta ja menettelytavoista johtuvaa vaihtelua koskevat analyysipoikkeamat on vahvistettu yhteisön tasolla, jäljempänä 2 kohdassa vahvistettuja arvoja olisi muutettava niin, että ne kattavat vain tekniset poikkeamat.

2) Jos rehuaineen tai rehuseoksen koostumuksen todetaan eroavan liitteessä I, V, VI ja VII vahvistettujen ravintoaineiden merkinnässä ilmoitetuista määristä, noudatetaan seuraavia poikkeamia:

a) raakarasva, raakavalkuainen ja tuhka:

i) ± 3 prosenttia kokonaismassasta tai -tilavuudesta, kun ilmoitettu pitoisuus on vähintään 24 prosenttia;

ii) ± 12,5 prosenttia ilmoitetusta pitoisuudesta, kun ilmoitettu pitoisuus on alle 24 prosenttia mutta vähintään 8 prosenttia;

iii) ± 1 prosentti kokonaismassasta tai -tilavuudesta, kun ilmoitettu pitoisuus on alle 8 prosenttia;

b) raakakuitu, sokeri ja tärkkelys:

i) ± 3,5 % kokonaismassasta tai -tilavuudesta, kun ilmoitettu pitoisuus on vähintään 20 %;

ii) ± 17,5 prosenttia ilmoitetusta pitoisuudesta, kun ilmoitettu pitoisuus on alle 20 prosenttia mutta vähintään 10 prosenttia;

iii) ± 1,7 prosenttia kokonaismassasta tai -tilavuudesta, kun ilmoitettu pitoisuus on alle 10 prosenttia;

c) kalsium, suolahappoon liukenematon tuhka, kokonaisfosfori, natrium, kalium ja magnesium:

i) ± 1 % kokonaismassa tai tilavuus, kun ilmoitettu pitoisuus on vähintään 5 %;

ii) ± 20 prosenttia ilmoitetusta pitoisuudesta, kun ilmoitettu pitoisuus on alle 5 prosenttia mutta vähintään 1 prosentti;

iii) ± 0,2 prosenttia kokonaismassasta tai -tilavuudesta, kun ilmoitettu pitoisuus on alle 1 prosenttia;

d) kosteus:

i) ± 8 % ilmoitetusta pitoisuudesta, kun ilmoitettu pitoisuus on vähintään 12,5 %;

ii) ± 1 prosentti kokonaismassasta tai -tilavuudesta, kun ilmoitettu pitoisuus on alle 12,5 prosenttia mutta vähintään 5 prosenttia;

iii) ± 20 prosenttia ilmoitetusta pitoisuudesta, kun ilmoitettu pitoisuus on alle 5 prosenttia mutta vähintään 2 prosenttia;

iv) ± 0,4 prosenttia kokonaismassasta tai -tilavuudesta, kun ilmoitettu pitoisuus on alle 2 prosenttia;

▼M2

e) energia-arvon ja valkuaisarvon osalta noudatetaan seuraavia sallittuja poikkeamia, jos sallittua poikkeamaa ei ole määritelty EU-menetelmän eikä sen jäsenvaltion, jossa rehu on saatettu markkinoille, virallisen kansallisen menetelmän mukaisesti: energia-arvo 5 prosenttia ja valkuaisarvo 10 prosenttia.

3) Poiketen siitä, mitä 2 kohdan a alakohdassa säädetään, lemmikkieläinten ruoassa olevan raakarasvan sekä raakavalkuaisen osalta sallittu poikkeama on ± 2 % kokonaismassasta tai -tilavuudesta, jos ilmoitettu pitoisuus on alle 16 prosenttia.

4) Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, raakarasvan, sokerin, tärkkelyksen, kalsiumin, natriumin, kaliumin, magnesiumin, energia-arvon ja valkuaisarvon osalta raja-arvon yläpuolella oleva sallittu poikkeama saa olla enintään kaksi kertaa suurempi kuin 2 ja 3 kohdassa vahvistettu sallittu poikkeama.

5) Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, suolahappoon liukenemattoman tuhkan sekä kosteuden sallitut poikkeamat koskevat ainoastaan raja-arvon yläpuolella olevia poikkeamia, sillä raja-arvon alapuolella oleville poikkeamille ei ole vahvistettu alinta sallittua poikkeamaa.

B osa: Liitteen I, V, VI ja VII mukaisesti merkittyjen rehun lisäaineiden sallitut poikkeamat

1) Tässä osassa vahvistetaan ainoastaan sallitut tekniset poikkeamat. Niitä sovelletaan rehun lisäaineluettelossa ja ravintoaineluettelossa mainittuihin rehun lisäaineisiin.

   Ravintoaineina lueteltujen rehun lisäaineiden osalta näitä sallittuja poikkeamia sovelletaan siihen kokonaismäärään, jonka valmistaja merkinnöissään takaa rehun vähimmäissäilyvyysajan päätyttyä.

   Kun todetaan, että rehun lisäaineen pitoisuus rehuaineessa tai rehuseoksessa on pienempi kuin ilmoitettu pitoisuus, sovelletaan seuraavia sallittuja poikkeamia ([1])

   a) 10 prosenttia ilmoitetusta pitoisuudesta, jos ilmoitettu pitoisuus on vähintään 1 000 yksikköä;

   b) 100 yksikköä, jos ilmoitettu pitoisuus on alle 1 000 yksikköä mutta vähintään 500 yksikköä;

   c) 20 % ilmoitetusta pitoisuudesta, jos ilmoitettu pitoisuus on alle 500 yksikköä mutta vähintään 1 yksikköä;

   d) 0,2 yksikköä, jos ilmoitettu pitoisuus on alle 1 yksikköä mutta vähintään 0,5 yksikköä;

   e) 40 % ilmoitetusta pitoisuudesta, jos ilmoitettu pitoisuus on alle 0,5 yksikköä.

2) Jos rehun lisäaineen vähimmäis- ja/tai enimmäispitoisuus rehussa on vahvistettu kyseistä rehun lisäainetta koskevassa hyväksymisäädöksessä, edellä 1 kohdassa vahvistettuja sallittuja teknisiä poikkeamia sovelletaan tilanteen mukaan ainoastaan vähimmäispitoisuuden ylittäviin tai enimmäispitoisuuden alittaviin poikkeamiin.

3) Poikkeama ilmoitetusta pitoisuudesta saa olla enintään kolme kertaa suurempi kuin 1 kohdassa tarkoitettu sallittu poikkeama, kunhan 2 kohdassa tarkoitettua sallittua enimmäispitoisuutta ei ylitetä. Jos kuitenkin mikro-organismien ryhmään kuuluvien rehun lisäaineiden enimmäispitoisuus on vahvistettu kyseistä rehun lisäainetta koskevassa hyväksymissäädöksessä, siinä vahvistettua enimmäispitoisuutta pidetään suurimpana sallittuna pitoisuutena.

([1]) Tässä kohdassa 1 yksikkö on 1 mg, 1 000 IU, 1×10^9 PMY tai 100 entsyymin aktiivisuusyksikköä kyseistä rehun lisäainetta rehukiloa kohti, tarpeen mukaan.

▼B

LIITE V

16 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu rehuaineiden pakollinen ilmoitus

	Rehuaineluokka	Pakollisesti ilmoitettavat ravintoaineet
1.	Nurmirehut ja korsirehut	Raakavalkuainen, jos > 10 % Raakakuitu
2.	Viljanjyvät	
3.	Viljanjyvistä saatavat tuotteet ja sivutuotteet	Tärkkelys, jos > 20 % Raakavalkuainen, jos > 10 % Raakarasva, jos > 5 % Raakakuitu
4.	Öljykasvien siemenet ja hedelmät	
5.	Öljykasvien siemenistä ja hedelmistä saatavat tuotteet ja sivutuotteet	Raakavalkuainen, jos > 10 % Raakarasva, jos > 5 % Raakakuitu
6.	Palkokasvien siemenet	
7.	Palkokasvien siemenistä saatavat tuotteet ja sivutuotteet	Raakavalkuainen, jos > 10 % Raakakuitu
8.	Juurimukulat ja juuret	
9.	Juurimukuloista ja juurista saatavat tuotteet ja sivutuotteet	Tärkkelys Raakakuitu Suolahappoon liukenematon tuhka, jos > 3,5 % kuiva-aineesta
10.	Juurikassokerin jalostuksen tuotteet ja sivutuotteet	Raakakuitu, jos > 15 % Sakkaroosina ilmaistu kokonaissokeripitoisuus Suolahappoon liukenematon tuhka, jos > 3,5 % kuiva-aineesta
11.	Ruokosokerin jalostuksen tuotteet ja sivutuotteet	Raakakuitu, jos > 15 % Sakkaroosina ilmaistu kokonaissokeripitoisuus
12.	Muut siemenet ja hedelmät, niistä saatavat tuotteet ja sivutuotteet lukuun ottamatta 2–7 kohdassa mainittuja tuotteita ja sivutuotteita	Raakavalkuainen Raakakuitu Raakarasva, jos > 10 %
13.	Muut kasvit, niistä saatavat tuotteet ja sivutuotteet lukuun ottamatta 8–11 kohdassa mainittuja tuotteita ja sivutuotteita	Raakavalkuainen, jos > 10 % Raakakuitu

▼B

	Rehuaineluokka	Pakollisesti ilmoitettavat ravintoaineet
14.	Maitoteollisuuden tuotteet ja sivutuotteet	Raakavalkuainen Kosteus, jos > 5 % Laktoosi, jos > 10 %
15.	Maaeläimistä saatavat tuotteet ja sivutuotteet	Raakavalkuainen, jos > 10 % Raakarasva, jos > 5 % Kosteus, jos > 8 %
16.	Kalat, muut vesieläimet, niistä saatavat tuotteet ja sivutuotteet	Raakavalkuainen, jos > 10 % Raakarasva, jos > 5 % Kosteus, jos > 8 %
17.	Kivennäiset	Kalsium Natrium Fosfori Muut käytetyt kivennäiset
18.	Muut	Raakavalkuainen, jos > 10 % Raakakuitu Raakarasva, jos > 10 % Tärkkelys, jos > 30 % Sakkaroosina ilmaistu kokonaissokeripitoisuus, jos > 10 % Suolahappoon liukenematon tuhka, jos > 3,5 % kuiva-aineesta

▼B

LIITE VI

Elintarviketuotantoeläinten rehuaineisiin ja rehuseoksiin merkittävät tiedot

I luku: 15 artiklan f alakohdassa ja 22 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen rehun lisäaineiden merkinnät

1. Seuraavien lisäaineiden osalta on merkittävä erityisnimi asiaa koskevassa, kyseessä olevan rehun lisäaineen käytön sallivassa säädöksessä määritetyllä tavalla, lisätty määrä, tunnistenumero sekä asetuksen (EY) N:o 1831/2003 liitteen I mukainen funktionaalisen ryhmän nimi tai kyseisen asetuksen 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu luokka:

   a) lisäaineet, joille on vahvistettu enimmäispitoisuus mille tahansa kohdelajille;

   b) lisäaineet, jotka kuuluvat luokkiin ”eläintuotantoon vaikuttavat lisäaineet” ja ”kokkidiostaatit ja histomonostaatit”;

   c) lisäaineet, jotka asetuksen (EY) N:o 1831/2003 liitteen I mukaisesti kuuluvat luokkaan ”ravitsemukselliset lisäaineet” sisältyvään funktionaaliseen ryhmään ”urea ja sen johdannaiset”.

2. On ilmoitettava nimi asiaa koskevassa, kyseessä olevan rehun lisäaineen käytön sallivassa säädöksessä määritetyllä tavalla ja rehun lisäaineen lisätty määrä, jos sen esiintymistä korostetaan merkinnöissä sanoin, kuvin tai graafisin merkein.

3. Merkinnöistä vastaavan henkilön on ilmoitettava 1 kohtaan sisältymättömien rehun lisäaineiden nimet, tunnistenumero ja funktionaalinen ryhmä ostajalle tämän sitä pyytäessä.

4. Niiden rehun lisäaineiden osalta, joita ei mainita 1 kohdassa, voidaan ilmoittaa vapaaehtoisesti tiedot joko 1 kohdassa esitetyllä tavalla tai osa niistä.

5. Jos asetuksen (EY) N:o 1831/2003 liitteessä I tarkoitettu rehun sensorinen tai ravitsemuksellinen lisäaine merkitään vapaaehtoisesti, lisätty määrä on ilmoitettava.

6. Jos jokin lisäaine kuuluu useampaan kuin yhteen funktionaaliseen ryhmään, on ilmoitettava se funktionaalinen ryhmä tai luokka, joka vastaa lisäaineen ensisijaista tehtävää kyseisessä rehussa.

II luku: 17 artiklan 1 kohdan f alakohdassa ja 22 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen ravintoaineiden merkinnät

1. Elintarviketuotantoeläimille tarkoitettujen rehuseosten ravintoaineet on merkittävä seuraavasti:

▼B

Rehu	Ravintoaineet ja pitoisuudet	Kohdelaji
Täysrehu	— Raakavalkuainen	Kaikki lajit
	— Raakakuitu	Kaikki lajit
	— Raakarasva	Kaikki lajit
	— Tuhka	Kaikki lajit
	— Lysiini	Siat ja siipikarja
	— Metioniini	Siat ja siipikarja
	— Kalsium	Kaikki lajit
	— Natrium	Kaikki lajit
	— Fosfori	Kaikki lajit
Täydennysrehu – kivennäiset	— Lysiini	Siat ja siipikarja
	— Metioniini	Siat ja siipikarja
	— Kalsium	Kaikki lajit
	— Natrium	Kaikki lajit
	— Fosfori	Kaikki lajit
	— Magnesium	Märehtijät
Täydennysrehu – muut	— Raakavalkuainen	Kaikki lajit
	— Raakakuitu	Kaikki lajit
	— Raakarasva	Kaikki lajit
	— Tuhka	Kaikki lajit
	— Lysiini	Siat ja siipikarja
	— Metioniini	Siat ja siipikarja
	— Kalsium ≥ 5 %	Kaikki lajit
	— Natrium	Kaikki lajit
	— Fosfori ≥ 2 %	Kaikki lajit
	— Magnesium ≥ 0,5 %	Märehtijät

2. Jos aminohapot, vitamiinit ja/tai hivenaineet ilmoitetaan ravintoaineet ja pitoisuudet -otsikon alla, on ilmoitettava niiden kokonaismäärä.

3. Jos energia-arvo ja/tai valkuaisarvo ilmoitetaan, niistä on ilmoitettava EY-menetelmän mukainen arvo, jos sellainen on käytettävissä, tai siinä jäsenvaltiossa, jossa rehu saatetaan markkinoille, käytettävän virallisen kansallisen menetelmän mukainen arvo, jos sellainen on käytettävissä.

▼B

LIITE VII

Muiden kuin elintarviketuotantoeläinten rehuaineisiin ja rehuseoksiin merkittävät tiedot

I luku: 15 artiklan f alakohdassa ja 22 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut rehun lisäaineiden merkinnät

1. Seuraavien lisäaineiden osalta on merkittävä erityisnimi asiaa koskevassa kyseessä olevan rehun lisäaineen käytön sallivassa säädöksessä määritetyllä tavalla ja/tai niiden tunnistenumero, lisätty määrä sekä asetuksen (EY) N:o 1831/2003 liitteen I mukainen funktionaalisen ryhmän nimi tai kyseisen asetuksen 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu luokka:

   a) lisäaineet, joille on vahvistettu enimmäispitoisuus mille tahansa kohdelajille;

   b) lisäaineet, jotka kuuluvat luokkiin ”eläintuotantoon vaikuttavat lisäaineet” ja ”kokkidiostaatit ja histomonostaatit”;

   c) lisäaineet, jotka asetuksen (EY) N:o 1831/2003 liitteen I mukaisesti kuuluvat luokkaan ”ravitsemukselliset lisäaineet” sisältyvään funktionaaliseen ryhmään ”urea ja sen johdannaiset”.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, lisäaineista, jotka kuuluvat funktionaaliseen ryhmään ”säilöntäaineet”, ”hapettumisenestoaineet” ja ”väriaineet” asetuksen (EY) N:o 1831/2003 liitteen I mukaisesti, voidaan merkitä vain vastaava funktionaalinen ryhmä.

   Tässä tapauksessa merkinnöistä vastaavan henkilön on ilmoitettava 1 kohdan mukaiset tiedot ostajalle tämän sitä pyytäessä.

3. On ilmoitettava nimi asiaa koskevassa kyseessä olevan rehun lisäaineen käytön sallivassa säädöksessä määritetyllä tavalla ja rehun lisäaineen lisätty määrä, jos sen esiintymistä korostetaan merkinnöissä sanoin, kuvin tai graafisin merkein.

4. Merkinnöistä vastaavan henkilön on ilmoitettava 1 kohtaan sisältymättömien rehun lisäaineiden nimet, tunnistenumero ja funktionaalinen ryhmä ostajalle tämän sitä pyytäessä.

5. Niiden rehun lisäaineiden osalta, joita ei mainita 1 kohdassa, voidaan ilmoittaa vapaaehtoisesti tiedot joko 1 kohdassa esitetyllä tavalla tai osa niistä.

6. Jos asetuksen (EY) N:o 1831/2003 liitteessä I tarkoitettu sensorinen tai ravitsemuksellinen rehun lisäaine merkitään vapaaehtoisesti, lisätty määrä on ilmoitettava.

7. Jos jokin lisäaine kuuluu useampaan kuin yhteen funktionaaliseen ryhmään, on ilmoitettava se funktionaalinen ryhmä tai luokka, joka vastaa lisäaineen ensisijaista tehtävää kyseisessä rehussa.

8. Rehun merkitsemisestä vastaavan henkilön on asetettava toimivaltaisten viranomaisten saataville kaikki markkinoille saattamansa rehun koostumusta tai väitettyjä ominaisuuksia koskevat tiedot, joiden perusteella voidaan tarkastaa merkintöjen sisältämien tietojen oikeellisuus, mukaan lukien täydelliset tiedot kaikista käytetyistä lisäaineista.

▼B

II luku: 17 artiklan 1 kohdan f alakohdassa ja 22 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen ravintoaineiden merkinnät

1. Muille kuin elintarviketuotantoeläimille tarkoitettujen rehuseosten ravintoaineet on merkittävä seuraavasti:

Rehu	Ravintoaineet	Kohdelaji
Täysrehu	— Raakavalkuainen	Kissat, koirat ja turkiseläimet
	— Raakakuitu	Kissat, koirat ja turkiseläimet
	— Raakarasva	Kissat, koirat ja turkiseläimet
	— Tuhka	Kissat, koirat ja turkiseläimet
Täydennysrehu – kivennäiset	— Kalsium	Kaikki lajit
	— Natrium	Kaikki lajit
	— Fosfori	Kaikki lajit
Täydennysrehu – muut	— Raakavalkuainen	Kissat, koirat ja turkiseläimet
	— Raakakuitu	Kissat, koirat ja turkiseläimet
	— Raakarasva	Kissat, koirat ja turkiseläimet
	— Tuhka	Kissat, koirat ja turkiseläimet

2. Jos aminohapot, vitamiinit ja/tai hivenaineet ilmoitetaan ravintoaineet ja pitoisuudet -otsikon alla, on ilmoitettava niiden kokonaismäärä.

3. Jos energia-arvo ja/tai valkuaisarvo ilmoitetaan, niistä on ilmoitettava EY-menetelmän mukainen arvo, jos sellainen on käytettävissä, tai siinä jäsenvaltiossa, jossa rehu saatetaan markkinoille, käytettävän virallisen kansallisen menetelmän mukainen arvo, jos sellainen on käytettävissä.

▼B

LIITE VIII

Erityismääräykset sellaisten rehujen merkinnöistä, jotka eivät vastaa 20 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja turvallisuusvaatimuksia eivätkä markkinoille saattamista koskevia yhteisön oikeuden vaatimuksia

1. Saastuneen aineen merkintöihin on sisällyttävä maininta ”rehu sisältää … (haitallisen aineen nimi / haitallisten aineiden nimet direktiivin 2002/32/EY liitteen I mukaisesti) yli sallitun enimmäismäärän – voidaan käyttää rehuna ainoastaan hyväksytyssä puhdistuskäsittelylaitoksessa suoritetun puhdistuksen jälkeen”. Kyseisten laitosten on oltava asetuksen (EY) N:o 183/2005 10 artiklan 2 tai 3 kohdan mukaisesti hyväksyttyjä.

2. Silloin, kun saastumista on tarkoitus vähentää tai se on tarkoitus poistaa puhdistamalla saastuneen aineen on merkintöihin on tehtävä seuraava lisäys: ”rehu sisältää … (haitallisen aineen nimi / haitallisten aineiden nimet direktiivin 2002/32/EY liitteen I mukaisesti) yli sallitun enimmäismäärän – voidaan käyttää rehuna ainoastaan asianmukaisesti puhdistettuna”.

▼B

LIITE IX

VASTAAVUUSTAULUKKO

Direktiivi 79/373/ETY	Direktiivi 96/25/EY	Muut säädökset: direktiivit 80/511/ETY (1), 82/471/ETY (2), 93/74/ETY (3), tai 93/113/EY (4), tai päätös 2004/217/EY (5)	Tämä asetus
—	—	—	1 artikla
1 artikla	1 artikla	(2), (4): 1 artikla (3): 4 artikla	2 artikla
2 artikla	2 artikla	(2), (3): 2 artikla	3 artikla
—	—	—	4 artiklan 1 kohta
3 artikla	3 artikla	(3): 1 artiklan 2 kohta	4 artiklan 2 kohta
	4 artikla		4 artiklan 3 kohta
—	—	—	5 artiklan 1 kohta
12 artikla		(3): 10 artiklan 2 kohta	5 artiklan 2 kohta
10 a artiklan 3 kohta	11 artiklan b alakohta	(2): 8 artikla	6 artikla
—	—	—	7 artikla
—	—	—	8 artikla
		(3): 3 artikla	9 artikla
		(3): 6 artikla	10 artikla
5 e artikla			11 artiklan 1 kohta
5 artiklan 2 kohta	5 artiklan 1 kohta	(2): 5 artiklan 2 kohta	11 artiklan 2 kohta
—	—	—	11 artiklan 3 kohta
5 artiklan 6 kohta	4 artikla ja 6 artiklan 4 kohta.		11 artiklan 4 kohta
6 artikla	4 artikla		11 artiklan 5 kohta

▼B

Direktiivi 79/373/ETY	Direktiivi 96/25/EY	Muut säädökset: direktiivit 80/511/ETY (1), 82/471/ETY (2), 93/74/ETY (3), tai 93/113/EY (4), tai päätös 2004/217/EY (5)	Tämä asetus
5 artiklan 1 kohta	5 artiklan 1 kohta		12 artikla
5 e artikla	5 artiklan 2 kohta	(3): 5 artiklan 6 kohta	13 artikla
5 artiklan 1 kohta, 11 artikla	5 artiklan 1 kohta, 9 artikla		14 artikla
5 artiklan 1 kohta ja 5 artiklan 5 kohdan c alakohta.	5 artiklan 1 kohta	(4): 7 artiklan 1 kohdan E alakohta sekä direktiivin 70/524/ETY 16 artikla	15 artikla
	5 artiklan 1 kohdan c ja d alakohta ja 7 artikla		16 artikla
5 artiklan 1 kohta, 5 c ja 5 d artikla			17 artiklan 1 kohta
—	—	—	17 artiklan 2 kohta
5 c artiklan 3 kohta			17 artiklan 3 kohta
		(3): 5 artiklan 1, 4 ja 7 kohta ja 6 artiklan a alakohta	18 artikla
—	—	—	19 artikla
	8 artikla		20 artikla
	6 artiklan 1 kohdan a alakohta		21 artiklan 1 kohta
5 artiklan 5 kohdan d alakohta			21 artiklan 2 kohta
	6 artiklan 3 kohdan a alakohta		21 artiklan 3 kohta

▼B

Direktiivi 79/373/ETY	Direktiivi 96/25/EY	Muut säädökset: direktiivit 80/511/ETY (1), 82/471/ETY (2), 93/74/ETY (3), tai 93/113/EY (4), tai päätös 2004/217/EY (5)	Tämä asetus
5 artiklan 5 kohdan b alakohta			21 artiklan 4 kohta
5 artiklan 5 kohdan a alakohta			21 artiklan 5 kohta
5 artiklan 2 kohta	5 artiklan 3 kohta, 6 artiklan 1 kohdan b alakohta		21 artiklan 6 kohta
—	—	—	21 artiklan 7 kohta
14 artiklan c alakohta			21 artiklan 8 kohta
5 artiklan 3 kohta, 5 c artiklan 4 kohta ja 5 e artikla	5 artiklan 2 kohta		22 artikla
4 artiklan 1 kohta		(1): 1 artikla	23 artikla
—	—	—	24 artikla
—	—	—	25 artikla
—	—	—	26 artikla
10 artikla	11 artikla		27 artikla
13 artikla	13 artikla	(2): 13 ja 14 artikla (3): 9 artikla	28 artikla
—	—	—	29 artikla
—	—	—	30 artikla
—	—	—	31 artikla
—	—	—	32 artikla
—	—	—	33 artikla
Liite, A osan 2, 3 ja 4 kohta	Liite, A osan II ja VI jakso		Liite I

▼B

Direktiivi 79/373/ETY	Direktiivi 96/25/EY	Muut säädökset: direktiivit 80/511/ETY (1), 82/471/ETY (2), 93/74/ETY (3), tai 93/113/EY (4), tai päätös 2004/217/EY (5)	Tämä asetus
Liite, A osan 1 kohta ja 5 artiklan 6 kohta	6 artiklan 4 kohta		Liite II
		(5): Liite	Liite III
Liite, A osan 5 ja 6 kohta	Liite, A osan VII jakso		Liite IV
	Liite, C osa		Liite V
Liite, B osa			Liite VI
Liite, B osa			Liite VII